UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

13 pellendi.Cui ultimæ oppōni rn̄detur primo,ꝙ † tre
bellianica computatur in fructib. ꝑceptis ꝑ d. Bo-
logninum,ꝗ non erat de liberis teſtatoris, vt in l.iu
bemus C.ad Treb. & in l.fideicommiſſariā, ubi gl.
14 & doc.ff.eo.ti.Scd̄o reſpondeť,ꝙ † de ꝓhibitis alie
nari ꝑ teſtatorem Trebellianica detrahi non pōt,
ut eſt tex.cum ibi not.ꝑ Bal. in auth.ſed in ea. C.ad
l.Falc.ꝙ uerum eſſe maximè putarē,qn̄ teſtator ex-
preſsè ꝓhibuiſſet alienationē bonorū, taliſq; eſſet
alienationis ꝓhibitio,ꝙ̄ fideic.cōtineret, cui locus
eſſet ſolum ex ipſo actu alienationis,ut in caſu l.pe-
to.§.fratre,ibiq; Bar.ff.de leg.2.& hr̄ in d.l. ꝗ Romę
§.cohæredes.ff.de uerb.oblig.nam tunc indiſtinctè
mihi uerum vr̄,ꝙ is,qui fecit eſſe locum fideicom
miſſo ex ſuo actu alienationis, non poſſit trebellia-
nicam detrahere ꝑ no.per Bal.in d.aut.ſed in ea, iun
ctis ijs,ꝙ̄ hn̄r in d.l.peto.§.fratre,&in d.§.cohęredes
Sed redeundo ad illud fundamentum, de quo ſu-
prà dictum eſt,fundatum in illa regula, quē de eui-
ctione tenet actio,eūdem agentē repellit exceptio,
aliter illi rn̄deri pōt,ꝙ licet confectū non fuiſſet ali
quod inuentarium,neq; hæreditas adita eſſet cū be
neficio legis,& inuentarij,tn̄ in caſu nr̄o non dicať
confuſa actio,ꝙ̄ competit,& competere pōt ꝯ em-
15 ptores bonorum fideic.ſubiectorū:† Nam ꝑꝑ alie-
nationem bonorum factam à grauato,ſtatim & ip-
ſo iure cenſetur facta reſtō fideicommiſſi, adeo ꝙ
abſq; alia uerbali,ſeu reali reſtōne dn̄ium bonorū
alienatorum dr̄ in fideicommiſſarium tranſlatum,
ſibiq; competit in euentum ꝯdōnis rei uendicatio
ad dicta bona.l.fi.§.ſinaūt.C.cōia de leg.iuncta.l.ſan
16 cimus in fi.ibiq; doct.C.ad Treb.& licet † ꝑ aditio-
nem hæreditatis ſimpliciter factam abſq; inuētario
ꝯfundanť iura,& actiones ꝑſonales,non tn̄ confun-
dunť reales ut rei uendicatio,&hypothecaria,uelu
ti hr̄ ꝑ Bal.in l. ſi uxor C.de bon.auct.iud.poſſid.l.de
bitor in prin.ibiq; Bar.& Io.de Imo.ff.ad Treb.facit
l.cū qs.§.fi.iuncta gl.in prima rōne. & ibi Bart. ff.de
ſolutio.tradiť plenè ab Alex.in l.debitori.C. de pa-
ctis in 1.col.cum ſeq.rei uendicatio igitur, ꝙ̄ cōpe-
tijt,& competit illis de Flubis ꝯ emptorem,non po
17 tuit dici confuſa.Præterea † illa regula, quē de eui-
ctione tenet actio,eundem agentem repellit exce-
ptio,inter alias limitationes declarať, & limitatur,
qn̄ facta fuiſſet uenditio ꝯ ꝓhibitionem, & rōne ꝓ-
hibitionis uenditio eſſet ipſo iure nulla: tunc.n.is,
ꝗ de euictione tenetur,non repelliť,ſi ipſe ad rē illā
agat,eamq; uendicet rōne ſui dn̄ij, ꝙ penès ipſum
remanſit,ut not.uoluit Spe.in tit.de emp.& uend.in
§.3.in 3.& 4.col.in uerſi.item pone,facit.l. cēſemus.
C.de litigio.l.1.C.de ꝑ̄ſcrip.xxx.ann.l. quemadmo-
dum.C.de agric.& cenſi.li.11.Sed qn̄ factū fuit fidei
commiſſum à teſtatore,ꝗ ultra ꝓhibuit ēt expreſsè
alienationem,tunc alienatio facta ꝯ mentem teſta
toris dr̄ ipſo iure nulla, & ex ea dn̄iū non transferť,
tum ꝗa ꝓhibitio,teſtatoris cenſetur legis ꝓhibitio,
arg.§.diſponat in auth.de nuptijs, tum ꝗa cōcurrit
duplex ꝓhibitio,legis vcȝ,ꝙ̄ ꝓhibet bona ſubiecta
fideicommiſſo alienari,auth.res,ꝙ̄.C. cōia de leg.l.
Marcellus.§.res,ꝙ̄ ff.ad Treb.item & expreſſa teſta-
18 toris ꝓhibitio,de qua in teſtō hr̄,& † ꝙ non operať
ſimplex legis prohibitio d.auth.res ꝙ̄,vcȝ ꝙ dn̄ium
in emptorem non transferatur, operatur ꝓhibitio
illa cum prohibitione teſtatoris expreſſa, & ſic du-
plex prohibitio, vcȝ ꝙ alienatio ſit ipſo iure nulla,
atq; ex ea dn̄ium in emptorem non transferatur,ut
eſt tex.cum.gl.in c.cum uerum de cond.appoſ.& in
caſu nr̄o hoc uolunt Bar.& doc.alij magis cōiter in
l.filiusfam.§.diui.ff.de leg.1.probatur in aut.de alie.
& emphy.in §.ſanctiſſimas,&no.in l.fi.C.de reb.alie.
non alie.Sumus igitur in caſu,quo hæres grauati po
tuit agere,& rem alienatam uendicare,non obſtan
te illa regula,quem de euictione tenet actio,eundē
agentem repellit exceptio, qm̄ ꝑ alienationē factā
non fuit dn̄ium in emptorem translatum, ſed ipſo
iure in fideicommiſſarium,ideoq; fideicommiſſa-
rius rei uendicatione agere pōt rōne ſui dn̄ij ꝯ em-
ptorem poſſeſſorem,qui ꝯ prohibitionem emit, ac
ēt quia per aditionem hæreditatis factam à fideicō
miſſaria,qui fuit hæres grauati, dicta rei uēdicatio
confuſa non dr̄. Quoad illud aūt, ꝙ pars aduerſa
poſt concluſum in cā inſtr̄m quoddam mādati, &
ratificationis uult producere,non eſt inſiſtēdū, ꝗa
19 † poſt illud tp̄s nihil eſt producendum,nec admit-
tendum abſq; partis conſenſu,ut hr̄ in c. cum dile-
ctus de fid.inſtr.gl.& doc.in c.qm̄ ꝯ.in uer.concluſio
de prob.cum ſim.Videat ēt R. D. V. ſuper hoc alle-
gationes cuiuſdam uiri doctiſſimi, ad quas tàm in
hoc,ꝙ̄ in alijs,eas approbando,me remitto. L.D.

SVMMARIVM.

1 *Per ſimplicem diuiſionem bonorum inter fratres factam non
cenſetur remiſſum fideicommiſſum inter eos reciprocum.*
2 *Etiam ſi in inſtr̄o diuiſionis ſibi inuicem promiſerint nihil con-
tra diuiſionē facere, vel uenire: quod fallit nu.22.23.& 25.*
3 *Stipulatio generalis, & indefinita de non contraueniendo in
dubio debet limitari, intelligi, & reſtringi ſecundum natu-
ram præcedentis contractus.*
4 *Fideicommiſſū petendo quis non dr̄ diuiſioni contrauenire.*
5 *Fideicommiſſum filiæ relictum per mortē fratris inſtituti non
dicitur extinctum ex eo, ꝙ teſtator iuſſerit filiam pro oīb. ſibi
relictis in teſtō debere certare eſſe contentam.*
6 *Ius ex cā de ꝑ̄ſenti tm̄ intelligitur remiſſum, qn̄ quis remittit
alicui oē ius, quod habet, vel habere ſperat ex aliqua cā: ſe-
cus ſi prolata eſſent uerba habentia tractum de futuro, &
apta comprehendere iura competitura de futuro nu.37.*
7 *Fideicōmiſſo futuro, ſeu condōnali, cuius condō nōdū euenerat
non dr̄ renūciatum ex diuiſione inuicē facta, ēt ſi in ea dictū
eſſet, ꝙ promittunt contra diuiſionē aliquid non facere, nec
venire de iure, nec de facto, & ꝙ renunciant ad inuicē oīa
iura, oēſq; actiones, quæ, vel quas ante diuiſionem habebant.
Et quid inter ſcientes fideicommiſſum nu.11. Secus in fideicom
miſſo puro, & de præſenti debito, & inter ſcientes nu.9. Itē
ſecus ſi prolata fuiſſent uerba apta comprehendere iura de
futuro competitura num.37.*
8 *Quietatio reſtricta ad iura præſentia non extendit ad futura.*
10 *Promiſſio de non contraueniendo contractui ꝑcedenti iurato
aliqua rōne de iure, vel de facto ēt non expreſſa tacitè ineſt.*
12 *Fideicommiſſi ius in trib. caſib. abſq; dubio non eſſe remiſſum,
neque extinctum hic ponitur: In alijs quoque caſib. poſſe fi-
deicommiſſum dici remiſſum oſtenditur num.38.*
13 *Fideicommiſſi reciproci ius ad hoc, vt per diuiſionem dicatur
remiſſum, quid requiratur.*
14 *Per diuiſionem hæreditatis factam per laudum arbitrorum, in
quos fuit compromiſſum de oīb. litibus, & differentijs hacte-
nus ortis, & quæ in futurum oriri poſſent quauis rōne, vel
cā talis hæreditatis, non dicitur remiſſum fideicommiſſum con
ditionale, cuius dies tempore factæ diuiſionis, vel compromiſſi
nondum venerat: declaratur infra nu.39.*
15 *Quid ſi in inſtr̄o diuiſionis diuidentes ſibi inuicem ceſſiſſent oīa
iura, & actiones, & alter alterum quoad partes aſſignatas fe-
ciſſet procuratorem in rem ſuam ita, vt à mō poſſet pro dictis
rebus agere, ſe tueri, & oīa facere, quæ ipſe dn̄s conſtituens
facere poſſet, vel aiecta eſſet clauſula ad habendū, tenendū,
& poſſidendū, vendendū, & alienandū &c. & quid hæ clau-
ſulæ in diuiſionis inſtr̄o operentur, & nu.25. & 32.*
16 *Teſtamenti, & fideicommiſſi in eo comprehenſi ſcientiam diui-
dentes habuiſſe præſumuntur, ubicunque in inſtrumento di-
uiſionis ſe ad teſtamentum, & contenta in illo referunt, aut
de teſtamento aliqua eſt facta mentio.*
17 *Fideicommiſſi ius intelligitur remiſſum, ſi in inſtrumento diui-
ſionis eſt facta aliqua mentio teſtamenti, in quo tale ius fidei-
commiſſi relicti continetur.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Teſtamenti nuncupatiui continentiā ſciuiſſe p̄ſumunt̄, maximè ſi teſtamentum penès ſe habuiſſent.

Scientia præſumitur ex ijs, quæ communiter fieri ſolent.

Fideicommiſſum reciprocum, & per omnia coæqueuum inter aliquos quomodo dicatur, & ſumatur.

Interpretatio, ꝙ inter inuicem ſubſtitutos fideicōmiſſum reciprocum remiſſum cenſeatur, in dubio amplectenda, & ſequenda, & quare.

Fideicommiſſi ius ex uerbis poſitis in inſtrumento diuiſionis cē ſeri inter diuidentes renuntiatum, & remiſſum plenè demonſtratur, & num. 23. & 25.

Verbum habere poteſt, habet tractum de futuro, & verbum poteſt eſt verbum extenſiuum.

Succeſſorū quorumcunq; appellatione cōprehendunt̄ non ſolū hæredes extranei, ſed ēt oēs ſingulares ſucceſſores ēt in materia, in qua aliàs de natura actus non deberent cómprehendi.

Hæc verba, ꝙ poſſint perpetuo per ſe, & hæredes, et quoſcunq; ſucceſſores ſuos ꝑpetuo vendere, & alienare, quib. placuerit, denotant dominij alienationem perpetuam, & irreuocabilē.

Perpetuo ſignificat incommutabiliter, & irreuocabiliter.

In contractibus omnes clauſulæ, & quodlibet minimum verbum inter contrahentes debent aliquid operari.

Æquipollentium par ratio habenda eſt.

Ad feudum datum pro ſe, & quibuſcunque hæredibus admittuntur hæredes extranei, & uaſſallus de illo teſtari poteſt.

Text. in l. qui romæ §. duo frates in 8. q. ff. de uerb. obl. daclarat̄.

Iura de futuro non poſſe renunciari quomodo intelligatur.

In teſtō contenta non poſſunt remitti, niſi inſpectes, viſis & cognitis uerbis teſtamenti: Quod declaratur, & limitatur num. 35. & quō hæc inſpectio, & cognitio uerificetur nu. 36.

Text. in l. qui cum tutorib. ff. de tranſact. declaratur, & limitat̄.

Bal. in conſi. 53. incip. in ciuitate Aſti lib. 1. declaratur.

Interpretatio ſemper in dubio fieri debet, vt minus, quam poſſit, comprehendantur iura de futuro.

Mandatum de donando factum uerbis generalib. non expreſſa perſona, cui donatio fieri deberet, non eſt ſufficiens ad donandum, ſed debet eſſe ſpeciale nu. 44. & quō ſufficiat, & dicatur ſpeciale etiam abſque expreſſione perſonæ nu. 48.

Mandatum ad petendā reſtōnem in integrum debet eſſe ſpāle, nec ſufficit dicere in quacunq; cā, & cōtra quaſcunq; ꝑſonas: Et quare cā, & perſona in mandato exprimi debeant nu. 52

Mandatum ſpāle requiritur ad iurandum de calumnia, nec ſufficit dicere, facio te procuratorem ad iurandum de calumnia, niſi exprimatur, in qua cā, & contra quem: & quare hoc ſit nu. 52. ſecus eſt de communi obſeruantia nu. 53.

Procurator, cui data eſt ſpecialis ptās donandi, in dubio cenſetur ſolum habere ptātem donandi rem minimam, non aūt magnam, maximè quando dominus fuiſſet uſus uerbis arbitrium boni uiri importantib. ſecus, qn̄ aliter expreſſum eſſet nu. 54.

Prælatus de bonis eccleſiæ ſolum quid minimum, non autem magnum donare poteſt, & quare num. 55.

Procurator habens ptātem, & mandatum donandi cuicunque perſonæ non poteſt filijs ſuis donare: Contra num. 56.

Mandatum qū requiritur ſpāle fauore mandantis, ſufficit cām, quæ ſpāle mandatum requirit, exprimi in genere: Secus ſi fauore aduerſarij, & non mādantis ſpeciale requiratur nu. 52.

Mandatum datum alicui ad donandum cuicūque perſonæ res, & bona tàm mobilia, quàm ſtabilia in magna, & parua quantitate dicitur ſpeciale, & nominatim fieri.

Patronus in præſentando poteſt filium ſuum eligere.

Iuris patronatus emptio ad effectum præſentandi filios, vel nepotes eſt probibita.

Patronus auctoritate propria non poteſt eccleſiam filijs ſuis concedere abſq; inſtitutione epiſcopi.

Donatario quo remedio ſuccurſum ſit ad conſequendum bona donata, ſi donator, uel eius procurator reſeruauerit ſibi uſumfructum, donec uiueret, & conſtituerit ſe bona donata poſſidere nomine donatarij, & num. 65. 67. & 68.

Cōſtituti de poſſidēdo pactū in donatione appoſitū quid operet̄.

Donatio, quæ incœpit à traditione, ſtatim dicitur perfecta, & dominium ſtatim in donatarium dicitur tranſlatum.

63 *Procurator habens mandatum ad donandū cenſetur habere ēt mandatū ad tradendū, & transferendū poſſeſſionē, & dn̄iū, & ad omnia, quæ ſolita ſunt in hmōi contractib. apponi.*

64 *Procurator ad aliquem contractum per agendum poteſt apponere pacta pœnalia, bona domini obligare, aliaque apponi conſueta pro obſeruatione contractus adijcere.*

66 *Pactum conſtituti de poſſidendo, & ſi rōne incertitudinis poſſeſſionē non transferat, tn̄ transfert dominium: Contra num. 73. ubi quòd nec dominium transferat.*

67 *Interdictum vti poſſidetis competit etiam contra turbantes in ciuili poſſeſſione, & nolentes, finito uſufructu, res, in quibus uſumfructum habebant, reſtituere.*

68 *Vſufructu finito, vbicunque hæredes uſufructuarij uolunt ſtare in naturali poſſeſſione, nolentes rem domino reſtituere, dicuntur dn̄m, & proprietarium in ſua ciuili poſſeſſione turbare, & ideò poſſunt à domino expelli, & deijci.*

69 *Auctoritate mea tolli poteſt id, quod ſit in re mea à me poſſeſſa, per quod mea inquietatur poſſeſſio.*

70 *Notarius etiam in contractu donationis recipiens contractum & conſtitutionem precarij, ſeu de poſſidendo pro donatario abſente, illi directum dominium acquirit.*

71 *Donatario quando actio ex ſtipulatione, & quando rei uendicatio competat.*

72 *Actio ex ſtipulatione durat per triginta annos.*

73 *Per pactū conſtituti de poſſidendo, & ꝑ reſeruationem uſusfructus nec poſſeſſio, nec dominium rei transfertur, ubicunque res eſſet incerta ratione loci, & quotæ: Et ꝙ nec dominium transferatur num. 76.*

Incerta pars ratione loci, & quottæ poſſideri non poteſt, nec illius poſſeſſio transferri ex pacto hominis, ſecus ex legis diſpoſitione ſine facto hominis num. 75.

74 *Filius ingreſſus bona paterna, vt poſſeſſionem pro quota legitimæ acquirat, nullam acquiri poſſeſſionem.*

76 *Incertæ portionis nec dominium etiam transfertur.*

77 *Ius emphyteucicum an, & quando per diuiſionem bonorum inter diuidentes remiſſum cenſeatur.*

EPITOME.

Fideicommiſſum reciprocum inter diuidētes ex diuiſione bonorum facta fuiſſe remiſſum, & renunciatum hic plenè oſtenditur. Idem de iure emphyteutico acquiſito à patre diuidentium ꝑ ſe, filijs, & nepotibus, ꝙ ex diuiſione bonorum emphyteuticorum ſit inter ipſos diuidētes remiſſum, habetur in 3. quæſtione conſilij: & de his etiam traditur in conſilio ſequenti.

Donatario, pro quo abſente notarius fuit ſtipulatus, competere actionem ex ſtipulatione ad bona donata conſequendum, hic demonſtratur.

CONSILVM CXXX.

EX inſtrumēto diuiſionis, teſtōque D. Franciſci mihi exhibitis plura dubia oriūtur, quæ mihi nunc diſcutienda ꝓpoſita ſunt: & quo ad primum, an per diuiſionem bonorū hæreditariorum factā inter Hieronymum, D. Gabrielem, & Bernardinum dicatur remiſſum fideicommiſſum, de quo hr̄ in teſtō d. D. Franciſci, magis ꝗp pe vr̄ primo aſpectu dicendum, ꝙ fideicom. non ſit
1 renuntiatū, quia † per ſimplicem diuiſionem factā inter fratres non cenſetur remiſſum fideicom. inter eos reciprocum, & coæqueuum ipſo iure, nec ope exceptionis, ut in l. cum pater §. hæreditatem ff. de leg. 2. & ita tenent oēs ſm Bar. qui hoc ſequitur, in l. qui Romæ §. duo fratres in 1. & 2. q. ff. de uerb. obl.
2 quod uerum eſſe ampliatur † ēt, ſi in inſtr̄o diuiſionis diuidentes promiſerint ad inuicem nihil ꝯ diuiſionem facere, uel uenire, quicquid uoluerint Ruge. Gul. de Cuneo, & Dyn. qui ſecuti fuerunt ꝯrium, qm̄ cum per ſimplicem diuiſionem ſm oēs, ut dictum fuit, non dicatur renūciatum fideicommiſſo
3 d. l. cum pater, † ſtipō gn̄alis, & indefinita de non ꝯueniendo adiecta diuiſioni limitari, & intelligi, ſeu

reſtrin-

reſtringi debet in dubio ſm naturã præcedentis ↄ-
ctus, vc3, ut per illam non dicaꝛ remiſſum fideicõ-
miſſum,ſicut non dr̃ remiſſum per ſimplicem diui-
ſionem,argu.l. ſi ſtipulatus de vſuris, l.ſi legati ſerui
noĩe ff.de leg.1.l.1.§.ſi ſub condõne,ut lega.nom.ca
uea.l.damni infecti quidam in prin.ff.de dam.infec.
Confirmatur hoc ſm Bar.ex propria ſignificatione
verborum.nã promiſerunt ad inuicem ↄ diuiſionẽ
non facere,uel venire per ſe, uel per alium , ſed ius
fideicommiſſi non venit, nec cõprehenditur in di-
4 uiſione,ut ſupra.ergo†quis petendo ex poſt facto fi
deicommiſſum non dr̃ facere,nec venire ↄ diuiſio-
nem,arg.d.l.damni infecti quidã in princ. & §.cum
parietem; & pro hac concluſione vr caſus in l. Pau
5 lo Callimacho §.1.ff.de leg.3.† ubi teſtator iuſſit , fi-
liam pro omnibus ſibi relictis in teſtõ contentam
eſſe debere certa re, dr̃ ibi, ꝙ per iſta uerba ita gñа-
lia, & indefinita non extinguitur fideicõmiſſum ſi-
bi relictum per mortẽ fratris inſtituti:hanc opinio-
nem ſequiꝛ Paul.de Caſt.in l.tres fratres ff.de pactis,
qui dicit,eam eſſe cõem,& idem in conſi.ſuo 92. in
cipien.quia dubia ſupra formata; hoc ẽt ſequiꝛ Ra-
phael Cuma.in conſi.141.incipien. uiſo tenore in fi.
ſequuntur doct.cõiter ſm Alex.in d. §. duo fratres
in 19.col.qui dicit,ſñiam illam ſequendã eſſe, quic-
quid dixerint Ang.& alij,& facit,ꝙ Bar. uoluit in l.
6 cum tutoribus.ff.de tranſact.† ꝙ ſi ego remitto tibi
omne ius, quod habeo , vel habere ſpero ex aliqua
cã,intelligiꝛ de iure ex cã de p̃ſenti l.j.ff.de ſtatu lib.
& ideò ibi infert ſe conſuluiſſe de facto , ꝙ duo co-
hæredes diuiſerunt inter ſe hęreditatẽ,& remiſerũt
ſibi ad inuicem omne ius,quod habebant,uel habe
re ſperabant in parte alterius,contingit, ꝙ alter fuit
negligens in ſoluendo legata pp quod ex diſpoſi-
tione teſtatoris , uel ex forma auth. hoc amplius C.
de fideic.alteri cohęredi acquirebaꝛ hęreditas,Bar.
conſuluit,ut ibi refert,ꝙ pp hoc non dr̃ inter ipſos
remiſſum illud ius,de quo nulla ſpes erat de p̃ſenti.
7 Prædicta † procedunt, ẽt ſi eſſent verba multũ præ-
gnantia expreſſa in diuiſione,ut quia dictum eſſet ,
ꝙ promittebant ↄ diuiſionẽ aliquid nõ facere , nec
venire de iure,nec de facto,& ꝙ renuntiabant ad in
uicẽ oĩa iura,omnesq; actiones,quæ, uel quas ante
diuiſionem habebant;nã pp hoc nõ diceretꝛ renun-
tiatum fideicõmiſſo futuro,ſeu conditionali,cuius
conditio nondum euenerat,quia cum dies tales fi-
deicommiſſi nondum uenerit,nec ceſſerit tpe diui
ſionis,nullum ius ipſi diuidentes in illo habebant l.
cedere diem ff.de verb.ſig.l.vnica.§.ſinaũt ſub con-
ditione C.de cad.toll.l. ſi in perſonã C. de fideic. &
8 † ideo cũ dicta quietatio ſit reſtricta ad iura præſen
tia non extendiꝛ ad futura.l.ſi à colono.ff.de verbo.
obli.l.cũ ſtipulemur ff.eo.& arg. d.l. qui cũ tutorib.
cũ ibi not.per Bar.& per Alex.in d. §. duo fratres in
17.col.in fin.poſt Ang.ibi, qui hoc uoluit expreſsè:
9 † Per hmõi aũt verba tàm p̃gnantia,& gñalia poſſet
bene dici remiſſum fideicommiſſum purũ,&quod
de p̃ſenti erat debitum,ex quo verba apta erant cõ-
prehendere iura præſentia,& eramus inter ſcientes
per id,quod hr̃ in l. Titius in rõne ſui ff.quib.modis
pignus,uel hypoteca ſolui.quem allegat Bar.in d.§.
duo fratres in 12.q.& ita tenent Dynus,Bal.& Raph.
in d.§.duo fratres,quos refert,& ſequiꝛ Alex.ibi in
12 col.in fin. Sed in caſu nr̃o ius fideicommiſſi tpe
diuiſionis non debebatur de præſenti , nec erat pu-
rum,ſed condõnale,cuius conditio nondũ euene-
rat, & ſic eius dies non ceſſerat,nec euenerat, ergo
10 &c.¶ Præterea, † ſi in inſtr̃o diuiſionis eſſent adie-
cta hæc verba,promiſerunt non uenire , nec facere
aliquid ↄ diuiſionem aliqua rõne,uel cã de iure,vel
de facto, adhuc non diceretꝛ renuntiatũ fideicom-
miſſo,qm̃ illa verba tacitè inerant, ẽt ſi non fuiſſent
expreſſa,nemo.n.põt uenire ↄ factum ſuum , & ma-
ximè iuratũ l. poſt mortem ff. de adop. l. in conce-
dendo. ff.de aqua plu.arc.c.cum contingat de iure
iur.cum ſim.ergo illorum expreſſio nihil debet ope
rari,arg.l.3.ff.de leg.1.l.non rectè.C.de fideiuſſ.& ita
tenet Pau.de Caſt.in d.conſi.ſuo 92.aliàs 90.incipiẽ.
quia dubia ſupra formata,& in d.l.tres fratres,& ita
ſequitur Alexan.in d. §. duo fratres in 19.col.circa
prin.& fuit de mente Bart.in conſi. incipien.ex the-
mate prædicto tria oriuntur dubia in fi. Quantum-
cunq; igitur diuidentes renuntiauerint iuribus ſuis
per uerba gñalia,& multum pręgnantia,non debet
dici remiſſum ius fideicommiſſi conditionalis,cu
ius dies non ceſſit tempore diuiſionis per p̃dicta.
¶ Non obſtat d.l.qui Romæ.§. duo fratres, ubi vr̃
11 caſus ↄ prędicta, † ꝙ per diuiſionẽ cum clauſula de
non ↄueniendo dr̃ remiſſum fideicõmiſſum,qñ par
tes fideicommiſſi ẽt condõnalis,& reciproci,cuius
dies non ceſſerat,ſcientiã habebant, & dicit Bar. in
d.l.tres fratres ꝙ iſtud eſt ueriſſimum per tex.in d.§.
duo fratres.& ꝙ d.l.tres fr̃es loquiꝛ de fratrib.q igno
rabant ius ſibi cõpetere;Nam uera, & magis appro
bata reſponſio eſt,ꝙ in caſu d.§.duo fratres malè,&
iniuſtè fuit pronuntiatũ,ut latè diſputant Bar.& alij
cõiter,qui ita ſequũtur in d.§. duo fratres maximè
in 2.q.& in gl.& ita ẽt tenet Bar.in d.l.qui cum tuto
ribus,& in d.l. tres fratres , qui vr̃ reſidere cum hac
opinione;ꝙ ibi male fuerit iudicatũ , & intelligere
illũ tex.in d.§.duo fratres,qñ fratres diuidentes ſcie
bant ius fideicõmiſſi ipſis cõpetere , quia habebant
notitiã contentorum in teſtõ,& ↄñr tenere,ꝙ inter
ſcientes fideicõmiſſum per diuiſionem, & promiſ-
ſionem de non ↄueniendo dicatur remiſſum fidei-
cõmiſſum,ut vr̃ uoluiſſe Bar.in d.l.tres fratres, non
eſt uera intelligentia illius tex.quinimò hęc opinio
eſt ualde dubitabilis , & ↄrium eſt uerius , ut eſt de
mente Bar.in d.l.tres fratres,qui ab ea, & à prima ſo
lutione diſcedit,ſequendo aliã , clariusq; ipſe hoc
uoluit in d.§.duo fratres in 2 q.& ita cõiter docto.
ſequuntur,ut per Alex.& dixi ſupra:& dicit Bar.ibi
in d.q.2. ꝙ caſus indubitabiles ſunt in materia iſta,
12 primus vc3,† ꝙ per ſimplicẽ diuiſionem non tolliꝛ
ius fideicommiſſi, & ſic gñaliter , & ſimpliciter lo-
quiꝛ,&ↄñr ſiue ſit purũ,ſiue ſit cõdõnale, ſiue ſimus
inter ſcientes,ſiue inter ignorantes, ſiue ſit recipro-
cum,& coæqueuum,ſiue non . Secundus caſus eſt,
ꝙ inter ignorantes non vr̃ remiſſum fideicommiſ-
ſum,ẽt ſi ſint uerba generalia,& multum prægnan-
tia,arg.d.l.tres fratres, & d.l. qui cum tutorib. cum
ſimil.& ex quo Bar.loquitur gñaliter, & indiſtinctè,
debet intelligi in quocunq; caſu,de quo ſupra: Ter
tius caſus eſt indubitabilis,qñ fideicommiſſum nõ
eſſet reciprocum,nec coęqueuũ, nã tunc in dubio
per uerba q̃tuncunq; gñalia, & prægnantia non eſt
ueriſimile ius fideicommiſſi fuiſſe remiſſum, arg.l.
ſemper in ſtipulationib.cum ibi not.in gl. ff.de reg.
iur.Sed in caſu noſtro fideicõmiſſum inter oẽs ip-
ſos diuidentes nõ fuit reciprocũ, nec coęqueuum,
quia eo caſu,quo factum fuit,inter inæquales, vc3
inter patruum , & nepotẽ ex fratre factum eſt ergo
&c.Sentit igitur Bar.in d.§ duo fratres in fin.2.q.ꝙ
qñ non ſumus in caſu ſimplicis diuiſionis,nec inter
ignorantes,ſed inter ſcientes , & fideicõmiſſum eſ-
ſet reciprocũ , eſſet ualde dubitabile, an diceretur
renunciatum iuri fideicõmiſſi per promiſſionẽ ge-
neralem de non ↄueniendo,ut ẽt ſentit in d.l.qui cũ
tutoribus,& magis cõiter doct.ut dixi ſupra,in hoc
dubio tenent,ꝙ non dicatur remiſſum.¶ Corrobo
rantur præmiſſa ex ijs,quę uoluit Bar.in d.§.duo fra
13 tres in 4.& 5.q.qui vr̃ uelle , † ꝙ ad hoc , ut dicatur
remiſſum

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

remiſſum ius fideicommiſſi reciproci per diuiſio-
nem,requirit,ꝙ promiſſum fuerit ad inuicem non
ꝯuenire, ẽt occaſione fideicommiſſi inuicem debi
uel debendi ex teſtõ paterno, vel ſaltem ſimplici
ter dicendo, remiſit vnus alteri in partẽ ſuã omne
ius p̃ſens,ſeu futurũ occaſione fideicõmiſſi,ſeu ſub
ſtõnis cuiuſcunq;, non exprimendo, ex quo teſtõ,
ſecus dictum fuiſſet occaſione fideicommiſſi debi
ti ex teſtõ,paterno uel ſimpliciter remiſerunt ad in-
uicẽ ſibi omne ius,quod ipſis cõpetebat, ſeu ius p̃-
ſens, qm̃ tunc non diceretur remiſſum fideicõmiſ-
ſum condõnale,& ſic ius fideicõmiſſi de futuro,ex
quo verba ſe habent ſolũ ad p̃ſens tp̃s;nã ad hoc, ut
dicatur remiſſum ius fideicõmiſſi condõnalis, re-
quiritur,ꝙ de fideicommiſſo futuro ſaltem in gene
fuiſſet facta mentio, prout ut ſupra exemplificatum
fuit,uel ſaltẽ dicendo ſimpliciter alter alteri remi-
ſit omne ius ſuũ,qđ ſibi poterat cõpetere occaſio-
ne cuiuſcunq; fideicõmiſſi debiti, vel debendi, &
diuidentes notitiã habebant de fideicõmiſſo pater
no,ſed in caſu noſtro nulla facta fuit mentio de fi-
deicommiſſo,nec de ſubſtõne inter eos facta,ergo
licet ipſi habuerint notitiam de fideicõmiſſo facto per
d. Franciſcum,tñ per diuiſionẽ, & verba in ea poſi-
ta,non debet dici remiſſum ius fideicom.¶Suaden
tur hæc ex ijs,† quæ uoluit Bal.in conſ.ſuo 54. inci-
piente in ciuitate Aſti in 1.lib.ubi tenent, ꝙ per di-
uiſionem hæreditatis factã per laudũ arbitrorũ, in
quo fuit compromiſſum de oĩbus litibus, & dr̃ijs
haƈtenus ortis,& q̃ oriri poſſent in poſterũ, quauis
rõne,uel cã talis hæreditatis,non dicat̃ remiſſum fi
deicommiſſum reciprocũ conditionale,cuius dies
non ceſſerat tp̃e factæ diuiſionis,ſeu facti compro-
miſſi per plura,q̃ ipſe ponit,ut ẽt referunt apoſtilan
tes ad Bar.in d.§.duo fratres in d.6.q.Ex quibus om
nib.põt inferri, † ꝙ q̃̃uis in inſtr̃o diuiſionis partes
diuidentes ſibi ad inuicẽ ceſſiſſent oĩa iura,& actio
nes,& alter alterum in dictis rebus,& quoad partes
aſſignatas feciſſet procuratorẽ in rem ſuam, ita ut
quomodo poſſit pro dictis rebus agere, ſe tueri, &
oĩa facere,q̃ ipſe do.conſtituens faceret,uel facere
poſſet;uel fuiſſet dictũ, ꝙ conceſſerunt ad inuicem
dictas res ad habendũ,tenendũ,& poſſidendũ,uen-
dendum,& alienandum &c.tñ nõ diceretur remiſ-
ſum ius fideicommiſsi conditionalis,cuius condõ
nondum euenerat,nec dies ceſſerat tp̃e diuiſionis,
quia p̃dicta uerba debent trahi,& extendi ad illa iu
ra,& actiones,& ad illam cauſam,q̃ ſuberant tp̃e di
uiſionis arg.tex.cum ibi not.in l.qui cũ tutoribus ff.
de tranſactio,& arg.l.ſi de certa C.eo.tit.& in l. ſi ex
plurib.ff.de ſolutio. ubi clauſula gñalis reſtringitur
ad expreſſa,& ſpecificata, ſi põt ſalua rõne recti ſer-
monis referri,& dicit Bar.quẽ ſequit̃ ibi Alex. in d.
§.duo fratres in 8.q. ꝙ p̱p̱ clauſulas p̃dictas non dr̃
remiſſum fideicommiſſum, niſi quoad res aliena-
tas poſt diuiſionẽ,quia quoad alienata emptor, ſeu
ſucceſſor ſingularis non põt poſtea moleſtari iure
fideicommiſsi,ſiue fratres diuidentes fuerint ſcien
tes,ſiue ignorantes fideicommiſsi l.ſi mandato titij
ff.de mandati, l. ſi fundum per fideicommiſſum in
prin.ff.de leg. 1. ſed non ſecuta alienatione poſt di-
uiſionẽ,tunc ex illa promiſsione de alienãdo, & ex
illis clauſulis,de quib. ſupra, non paratur alicui ali-
quod p̃iudicium quoad fideicõmiſſum l.ſicut §.ſu-
peruacuã,& §.pe.quib.mo.pign.uel hypo.ſolui. ſed
in caſu nr̃o non facta fuit poſt diuiſionẽ aliqua alie
natio, nec agit̃ de reuocando aliqua alienata poſt
diuiſionẽ rõne fideicõmiſsi, ergo per clauſulas prę
dictas non dicet̃ remiſſum fideicõmiſſum,quod il-
lis non obſtantib.peti poterit,quia p̃dictæ clauſulę,
ac ẽt illæ,quib.pr̃,ꝙ partes inter ſe liberauerunt, &
ſe abſoluerunt,faciẽdo ſibi inuicẽ finem,refutatio-
nem,quietationem,& pactũ de nihil̃ vlterius peten-
do,& ꝙ inuicem promiſerunt litẽ,uel ꝯtrouerſiam
de dictis rebus nullo tp̃e inferre, & rata habere, &
non ꝯuenire aliqua rõne,uel cã, ſub pœna, & cum
iur̃o,vñr adiectę,ſeu dñr adiacentes diuiſioni,unde
magis uenire dñr ad exprimendum diuiſionis effe-
ctum,q̃̃ ipſum augendum,& q̃̃ ad exorbitandũ diui
ſionem à propria natura,Ang.in l.ſi vno in princ. ff.
locati,l.damni infecti quidã circa prin.ff.de damno
infecto,& ideò per diuiſionẽ, & per tales clauſulas
non dẽt dici remiſſum fideicõmiſſum, ut expreſsè
voluit Bal.in conſi.incipien.in Chriſti noĩe;Vannes
Brocardi ꝯdidit teſtm̃,quod refert Alexã. in d.l. qui
Romæ §.duo fratres in 18.col.¶Plura alia poſſent
adduci pro corroboratione p̃dictorum,q̃ omitto,
qm̃ prædictis oĩbus nõ aduerſantibus,ꝯ̃riam opinio
nem arbitror de iure eſſe veriorem, ꝙ in caſu nr̃o
ſtante diuiſione,& ſtantib.uerbis, & clauſulis poſi-
tis in inſtr̃o illius,dicatur remiſſum ius fideicõmiſſi
reciproci inter ipſum Do.Gabrielem, & dictũ Ber-
16 nardinum:& p̃ſuppono,pro vt verũ eſt,† ꝙ præfati
diuidentes tp̃e diuiſionis habuerunt ſcientiam, &
notitiã de contentis in teſtõ d.D.Franciſci teſtato-
ris,prout colligitur ex ijs,q̃ continentur in dicto in
ſtr̃o diuiſionis in duobus locis,primo dũ enuncia-
tiuè inter ipſas partes diuidentes fit mentio de uen
ditione quorundã bonorũ dotalium matris d.Ber-
nardini,prout in teſtõ d.D.Franciſci apparet, q̃ uer
ba enunciatiua inter ipſas partes prolata probant
inter eas per ea,quæ hñr in auth. ſi quis in aliquo p̱
Bar.cum ſimi.C.de edendo,ſecundo dum in inſtr̃o
diuiſionis fit mentio,ꝙ Franciſcus teſtator,dum vi
ueret,habuit,& recepit à D.Laura vxore d.D.Hie-
ronymi rõne ſuarum dotium florenos quadringen
tos,pro ut latius apparere dr̃ in teſtõ per d. D. Fran-
ciſcum condito,& facto; ex quib.verbis apparet,ip
ſos ꝯhentes,& diuidentes habuiſſe ſcientiam, & no
titiã contentorum in teſtõ, & ꝯñr de fideicõmiſſo,
nam ex eo,ꝙ confitentur ſe hæredes ex teſtõ,uel ali
ter,ſe referunt in inſtr̃o diuiſionis ad teſtm̃,& ad cõ
tenta in illo, præſumitur, ꝙ ipſi habuerint notitiã,
& ſcientiam fideicommiſſi comprehenſi in teſta-
mento,& hoc procedit non ſolum in extraneis hæ-
redibus,ſed etiam in ſuis,in quibus regulariter prę
ſumitur ignorãtia,ut uoluit Bar.in d.§. duo fratres
17 in 3.q.in uerſi.poſtea verò ſubtilius;† dicit Bal. in c.
1.in titulo imperator Lotharius circa vltim. col.in
uſu feudo,ꝙſi in inſtr̃o diuiſionis,& renũciationis
eſt facta aliqua mentio teſtamenti,vel codicillorũ,
in quib.tale ius fideicommiſſi relicti ꝯtinetur, illud
ius intelligitur remiſſum,qm̃ de fideicõmiſſo cen-
ſentur notitiam habuiſſe;& hoc ſequit̃ Alex.in d.§.
18 duo fratres in 40.col.¶Præterea † ex quo ſumus in
teſtõ nuncupatiuo,præſumunt̃ hæredes ſciuiſſe cõ
tenta in illo,quia illius continentiã ſciuit tàm nota
rius,q̃̃ teſtes,&ſtatim poſt mortem teſtatoris hmõi
19 teſtamenta conſueuerunt manifeſtari,†vnde ex ijs,
quæ cõiter fieri ſolent,præſumitur ſcientia,arg.not.
per gl.in l.ſi tutor petitus C.de peri.tuto.& maximè
ubi appareret,ꝙ filij hæredes inſtituti habuiſſent te
ſtamentum penes ſe tempore diuiſionis per id, ꝙ
hr̃ in l.non eſt ferendus ff.de tranſactio,& per ea, q̃
not.docto.in auth.qui ſemel C.de probatio. ut etiã
refert,& ſequitur Alex.in d.§.duo fratres in 3.q.Bar.
in 35.colum.¶Secundo præſuppono, ꝙ in caſu no
ſtro inter D.Gabrielem,& Bernardinum fideicom-
miſſum erat reciprocum,& per omnia coæqueuũ,
ſubſtitutus enim fuit alter alteri in caſu, quo alter
dece-

decederet ſine filijs legitimis,&naturalib.&in eadẽ
20 portione,† & ꝑ oĩa coæqueuum ſumitur fideicom
miſſum ſm̃ Ange.& Alex.in d. §. duo fratres in 13.
col.qñ unus non fuit magis grauatus dare alteri, q̃
è ꝯ,ſed inuicem fuerunt grauati inter ſe, & in pari
portione,nec refert,an unus fuerit maior, & alius
minor,dummõ ad inuicẽ fuerit ſubſtituti,& æqua
liter,ut ibi,& arg.l.fideicommiſſo. C. de tranſact. &
ꝑ Alex.in d.§.in 21.col.Nec huic obſtat, ꝙ uoluit,
Bar.in d.§.duo fratres in fi.2.q.qa ipſe loquiť, qñ nõ
21 eſſent ad inuicem ſubſtituti,ut ibi ꝑ eum, † & hæc
interpretatio,ꝙ inter ad inuicem ſubſtitutos cen-
ſeatur remiſſum fideicommiſſum reciprocum, vr̃
unita cõi appetitui hoĩum,qui continuè inclinanť
ad habendam liberam adminiſtrationem rerũ ſua-
rum,arg.l.in re mandata C.mãdati; item qa hæc in
terpretatio vr̃ eſſe utilis reipub.nam ex hoc tollitur
uotum captandæ,& deſiderandæ mortis.l.cũ ꝓpo-
nas filios cum ibi not.C.de pactis,nec quis põt præ-
textu minoris ætatis in hoc dici circunuentus l. de
fideicommiſſo cum ibi not.C.de tranſ. ubi impera
tor hmõdi remiſſionem ualde commendat, ergo
dicta interpretatio in dubio ſequenda, & amplectẽ
da eſt,ut arg.l.hoc mõ.ff.de cond.&dem.Item q̃uis
intelligatur facta ꝑdicta remiſſio,tñ nõ inſurgit ali
quod abſurdum ꝑꝑ oĩmodam æqualitatem, quia
tm̃ unuſquiſq; remitti,quantum ſibi remittitur, ita
inquit Ang.in d.§.duo fratres ¶ His ſtantib.mõ ue
nio ad comprobandum concluſionem ſup.poſitã,
22 † ꝑꝑ q̃ in primis bene ſunt conſideranda uerba po-
ſita in inſtr̃o diuiſionis,à quib.tota uis ꝑſentis con-
ſultationis dependet,nã unicuiq; vcȝ D. Gabrieli,
& Bernardino fuit data,& aſſignata pars bonorum
hæreditatis pleno iure ꝓ ſe,& ſuis hęredib.& in po
ſterum ſucceſſorib.quibuſcunq;,& cum renuncia-
tione oĩum;& quarumcunq; exceptionum,quibus
mediantib.ꝯ ꝑmiſſa,aut infraſcripta aliqua rõne ue
nire poſſent partes ipſæ,& cum abſolutione,& libe
ratione hinc inde facta, & cũ ꝓmiſſione, & pacto
ualido de nihil ulterius petendo, & cũ clauſula ad
habendum,tenendum,poſſidendũ,utendum, alie-
nandum,ꝑmutandum,fruendum,gaudendum,dã-
dum,donandum,transferendum,& gñaliter oĩa,&
ſingula faciẽdum, q̃ unuſquiſq; dñs uerus de re ſua
ꝓpria facere,& diſponere põt,& ualet,cũ ceſſione,
& remiſſione iuriũ oĩum,& quarumcunq; actionũ,
q̃,& quas partes ipſe habebant in dictis bonis,& ha
bent,& habere poterunt q̃ulibet in futurum, ſe
ipſas inuicem,& uiciſſim reſpectiuè de eiſdem de-
ueſtiendo,& altera alteram,& è ꝯ inueſtiẽdo, ac vt
ꝓcuratores in rem ꝓpriam cũ ampla,libera, & ple-
niſſima auctoritate,& facultate faciendo, & crean-
do,ita,& taliter ꝙ unuſquiſq; ipſorum partem, ra-
tam,& portionem ſibi obuentam,iuraq́;,&pertinẽ
tia,actiones,& rõnes poſſint,& ualeant,ac eis licitũ
ſit ab inde citra,& ꝑpetuo,& cuilibet ipſorum pla
cuerit,& uidebiť,uendere,alienare,ꝑ mutare,dare,
donare.reddere,remittere,transferre,& aliàs de iiſ
dem diſponere,dictiſq; iurib.actionib.&rõnib.libe
re,& plenarie uti,frui,& gaudere in iudicio, & ex-
tra,& oĩa alia facere : quæ unuſquiſq; uerus dñs de
re ſua perpetuò facere,& diſponere põt,& ualet;&
una pars alteri libere donauit oẽ id plus, ꝙ ualeret,
ſeu reperiretur ualere una pars magis,& plus,q̃ alte
ra in pleniſſima forma, item ad inuicem promiſe-
runt ſibi ipſis,& uiciſſim de oĩ,& quacunq; euictio
ne totali,vl̃i,& particulari dictorum bonorum di-
uiſorum,iuriumq;,& pertinentium ſuorum cũ pro
miſſione de non mouendo q̃onem,litẽ,uel contro
uerſiam ſuper dictis bonis diuiſis,& aſſignatis per
ſe,uel alios directè,uel indirectè quouis quęſito co
lore,uel ingenio;& cum promiſſione de defenden
do de iure,& de facto ab omni perſona, cõi, colle-
gio,& uniuerſitate,& de aſſumendo litem, & cãm
in ſe in caſu,quo moueretur lis,ſeu qõ, & cum pro
miſſione latiſſima de obſeruando oĩa,& ſingula, &
in nullo contrafacere,uenire, uel opponere per ſe,
uel alium quouis quæſito colore ſub pœna,& cum
obligatione bonorum in forma cameræ apoſtoli-
cæ ampliſſima,& cum iur̃o de obſeruando oĩa, &
ſingula in inſtr̃o diuiſionis poſita, & illis non ꝯue-
niendo in forma latiſſima,& ut plenius,& latius de
his oĩb.hr̃ mẽtio expreſſa in dicto inſtr̃o diuiſionis
Ex quib. apparet, ꝙ q̃uis ꝑ ſimplicem diuiſionem,
& promiſſionem ſimplicem de non ꝯueniendo nõ
dicatur regulariter remiſſum ius fideicommiſſi, vt
uolunt doct.cõiter,& dictum fuit,tñ ex quo in caſu
nr̃o partes diuidentes uſæ fuerunt uerbis ampliſſi-
mis,& multum ꝑgnantib.& pinguioribus, quã ſint
illa uerba, ꝙ partes promittebant ſtare diuiſioni,&
ꝙ de reb.diuiſis in perpetuum alter ab altero non
peteret aliqua rõne,iure,uel cã,q̃ dici, uel ex cogi-
tari poſſet de iure, uel de facto, ut patet ex tenore
inſtr̃i diuiſionis,in quo & hæc,& alia ẽt uerba ma-
gis ꝑgnantia fuerunt expreſſa, abſq; dubio dicetur
in caſu nr̃o remiſſum fideicommiſſum reciprocũ,
& coæqueuum, ꝙ erat inter dictos D. Gabrielem,
& Bernardinum,qm̃ per illa uerba,de quib.ſup.pro
ximè dictũ eſt,dr̃ remitti ius fideicommiſſi, ut uo-
luit Io.And.in addi.ad Spe.in tit. de teſt. in §.in pri-
mis,in uerſi.ꝙ ſi duob.quem refert, & ſequiť Alex.
in d.§.duo fratres in 16.col.circa fin.qui dicit, ꝙ ex
quo Io.And.loquitur,qñ uerba erant multum præ
gnãtia,ut quia dictum fuit,ut proximè retuli, & ſic
non eramus in caſu ſimplicis diuiſionis, nec in ca-
ſu,in quo ſimpliciter promiſſum eſſet de non ꝯue-
niendo,uerum eſt, ꝙ dicit Io.And.dici renuntiatũ
iuri fideicommiſſi;à fortiori ergo hoc dicẽdũ erit
in caſu nr̃o,in quo non ſolum uerba pręgnãtia Io.
And.fuerunt expreſſa,ſed & alia pinguiora, & ma-
23 gis prægnantia,& latiſſima.¶ Secundo,† quamuis ꝑ
illa uerba, ꝙ partes remittebant,&renunciabant,&
ad inuicem,& uiciſſim oĩa iura,omneſq́; actiones,
quæ,uel quas ante diuiſionem habebant, non intel
ligatur remiſſum ius fideicommiſſi,Bar. in d.§.duo
fratres,& Alex.ibi in 17. col. & dixi ſup. tñ qñ dictũ
fuit, ꝙ unus alteri ceſſit,remiſit,& tranſtulit oĩa iu-
ra,quę habet,uel habere ſperat,& expectat,ſeu hr̃e
poteſt in reb.diuiſis, per hmõi uerba dr̃ remiſſum
ius fideicommiſſi inter partes diuidentes,data ſciẽ
tia contentorum in teſtõ,ut uoluit Bar.in d.§. duo
24 fratres in 6.q.&hoc nõ eſt ex alio,niſi † qa hmõi uer
ba habent tractũ de futuro, & reſpiciunt iura q̃ in
futurum poſſunt partes habere, ut eſt uerbum po-
teſt,quod eſt extenſiuum. l. ſi ita quis ff.de leg.1.&
ibi Bar.& ſequitur Alex.in d.§.duo fratres in d.6.q.
in 41.col.qui dicit cõem opinionem eſſe cum Bar.
& allegat infinitos hoc tenere:unde ſi hoc dicimus
in caſu,quo partes expreſsè non loquuntur, nec fa
ciunt mentionem de iurib.de futuro,ſed tacitè, ut
quia loquatur per uerba extenſiua, ergo hoc ma-
gis dicendum & concludendum erit in caſu,
quo partes expreſsè faciunt mentionem non ſo-
lum de iuribus de ꝑſenti, ſed ẽt de iurib. acquiren-
dis,& competentib. de futuro,& in perpetuum, qa
magis nocent expreſſa,q̃ non expreſſa. l. expreſſa ff.
de reg.iur.uel ſaltem tantundem debent operari ex
preſſa,quantum operãtur tacita l.cum quid cũ ma-
teria ff.ſi cert.pet. Sed in caſu nr̃o ceſſa, & remiſſa
fuerunt hinc inde ad inuicem,ut uiciſſim oĩa iura,
& actio-

& actiones,quę,& quas habēt,habebant, & habere
poterant & poterunt quōlibet in futurum, ergo
unuſquiſq; ſani capitis dicet in caſu nr̄o fideicom-
miſſum fuiſſe remiſſum,& hęc rō p ſe eſſet ſufficiēs
ad ſic concludendum,& tenendū.Sed ulterius p̄ter
uerba,de quib. ſup. partes ipſæ uſæ fuerunt ēt alijs
uerbis,& clauſulis inferentib.vñ tertio loco † pon-
dero illam cl'am ad habendum,tenendum,uenden
dum,alienandum &c.de qua ſup.nam ex ea , & ex
uerbis p̄gnantib.in illa expreſſis inferēdum eſt , ius
fideicommiſſi oīno fuiſſe remiſſum, quia data fue-
runt,& aſſignata dicta bona pportionabiliter uni-
cuiq; pro ſe,& hæredib.ſuis, & in poſterum ſucceſ-
ſorib.quibuſcnnq; ad habendum,tenendum , uen-
dendum,alienandum &c.& cum ptāte ppetuo uen
dendi,alienandi,donandi,& de illis faciendi oē id,
q unuſquiſq; dñus de reb.ſuis facere,& liberè diſpo
nere pōt:Pondero in primis , ꝙ bona unicuiq; pro
parte fuerunt aſſignata cum ptāte plena,de qua ſu-
pra,p ſe,& hæredib.& in poſterum ſucceſſorib. q-
buſcunq;,ſub quib.uerbis comprehenduntur non
ſolum hæredes extranei,& q ſuccedunt de iure ci-
uili,& p̄torio uniuerſaliter,ſed ēt oēs ſingulares ſuc
ceſſores, ad quos bona ipſa peruenirent ex aliquo
iure,ſeu titulo particulari,ut ipſi poſſint tenere,ha-
bere,uti,alienare,permutare,& donare,q a † appel-
latione quorumcunq; ſucceſſorum tales compre-
hendūtur in materia ēt,in qua aliàs de natura actus
non deberent comprehendi , ut in emphyteuſi ec-
cleſiaſtica,uel in alia ſimili materia,not.uoluit Bal.
in c.1.in prin.in pen.col.de phibita feu.alienatione
per Federicum,& in c.1.§.donare in 2. col. qualiter
olim feu.alie.pot.& per Alex.notabiliter in l. ꝙ dr̄
in pen.col.ff.de uerb.oblig.Si ergo partes uoluerūt
q bona in partem aſſignata ſpectarent ēt pleno iu-
re ad oēs,& quoſcunq; ſingulares ſucceſſores in po
ſterum,& ꝙ ipſi haberent ius illa tenendi,poſſiden-
di,fruendi,alienandi,uendendi,permutandi,donan
di,& faciendi oē id,ꝙ de reb.ſuis facere poſſunt ue
ri dñi,ergo manifeſtè apparet , ꝙ partes uoluerunt
ius fideicommiſſi eſſe remiſſum,alioquin ipſi diui-
dētes,ſeu hęredes,& ſingulares ſucceſſores nō poſ
ſent hr̄e,tenere,poſſidere,uendere,alienare,& de il-
lis liberè diſponere,ut in l.3.cum ibi not. in fi. & in
auth.res,q̄ cum ſim.C.cōia de legatis:Aduerſantur
enim iſta,& ſunt incōpatibilia inter ſe, ꝙ bona ſint
ſubiecta fideicommiſſo uniuerſali, & ꝙ poſſint per
petuo alienari,& ꝙ illa poſſint trāſire ad ſingulares
ſucceſſores cum ptāte,ꝙ ea poſſint tenere,& poſſi-
dere,& illa pleno iure,& perpetuo alienare, uende-
re,& in alium transferre.d.l.3.§.ſinautem ſub condi
tione,& ibi gl.& doct.& in d.auth.res quæ, l. peto.
§.prædium.ff.de leg.2.cum ſim. nam ſi fideicōmiſ-
ſum adhuc extaret,nec eſſet remiſſum,non eſſet ue
rum dicere,ꝙ ipſi diuidentes,uel hæredes eorū,uel
ſaltem ſui ſingulares ſucceſſores poſſent perpetuo
alienare,& ſic uerba expreſſa,de quib.ſupra , eſſent
ſuperflua,nihilq́; operarentur,ꝙ non eſt dicendum,
arg.l.ſi qñ cum uulg.ff.de leg.1.† hæc.n.uerba, ꝙ poſ
ſint perpetuo per ſe,& hæredes , & quoſcunq; ſuc-
ceſſores ſuos perpetuo uendere,alienare , quib.pla-
cuerit,& uoluerint, denotant dñij alienationē per-
petuam,& irreuocabilem. l. 1. §. qui in perpetuum
ff.ſi ager uectig.uel emphy.auth.hoc ius porrectum
C.de ſacroſan. eccl. ubi † perpetuo accipitur ideſt
incommutabiliter,& irreuocabiliter:& dicit Bald.
in rub.C.de ꝯhen.emp. in 9. q. † ꝙ oēs clauſulæ , &
quodlibet minimum uerbū appoſitum in ꝯctib. in
ter ipſas partes non debet eſſe ſine uirtute aliquid
operandi,ſi pōt , & ꝙ ꝯctus ampliantur p ampliati-
uas dictiones,& copulas l.qui fundum. §. qui agrū.
ff.de ꝯhen.emp.& ad propoſitū facit,ꝙ uoluit Ang.
in d.l.qui Romæ.§.duo fratres in ult.col.ꝙ dr̄ remiſ
ſum fideicommiſſum , qñ inter diuidentes dictum
fuit,ꝙ unus alterius , et alter alterius bona in partē
obuenta conceſſit,dedit,et tranſtulit pro ſe, & illis,
quib.bona prædicta concedere uoluerit,& allegat
tex.in c.j.de feudo non haben.propriam nat. feu. in
uſu feudo.Sed uerba illa ad habendum , tenendū,
alienandum &c.relata non ſolum ad diuidentes ,
ſed ēt ad hæredes,& ad quoſcunq; ſucceſſores,& ſic
ad oēs ſingulares ſucceſſores,ut de dictis bonis poſ
ſint ēt liberè diſponere,& uendere,donare, & alie-
nare,æquipollent illis uerbis ponderatis ab Angelo
imò maioris uirtutis,& efficacio,magisq́; clara, er
go dicendum eſt in caſu nr̄o pp illa uerba fuiſſe re-
30 miſſum fideicommiſſum,qm̄ † æquipollētiam par
rō habenda eſt l.ſi mater.C.de inſt. & ſubſt.ſub con
ditione fact.cum ſimil. ¶ Confirmatur hoc in ſimi-
31 li,† nam ſi alicui datum fuit feudum pro ſe , & qui-
buſcunq; hæredib.admittuntur ad ſucceſſionē feu
di hæredes extranei,et uaſallus de tali feudo pōt te
ſtari,Bal.in l 1.in 34.q.& in 45.q.ff.de rerum diuiſio.
Alex.in l.ſi patrem in pen.col.ff. ad Treb. facit text.
ſm Bal.in c.1.de feu.non hab.prop.nat. feud. qui lo-
quitur de feudo dato pro ſe,& hæredib.& pro qui-
bus ipſe dederit,ergo idē dicēdum eſt in caſu nr̄o,
in quo bona fuerunt conceſſa pro ſe,& hæredib. &
quibuſcunq; in poſterum ſucceſſorib.ut de illis par
tes ipſæ poſſint teſtari,& illa bona poſſint trāſire ad
oēs hæredes extraneos & ad oēs ſucceſſores ſingu-
lares,& ꝯñr,ꝙ bona illa amplius non dicantur ſubie
cta fideicommiſſo,alioquin uerum non eſſet id , ꝙ
in inſtr̄o dictum foret, ut ſup. diximus. ¶ Non ob-
ſtant,ſi in ꝯrium adducerentur notata per Bar. in d.
§.duo fratres,in 8. q. ubi Alex. dicit , diſtinctionem
Bar.eſſe de iure ueriorem,q̄ id,ꝙ dicit ibi Ang. in-
32 diſtinctè,† ubi dicit Bar.ꝙ ſi in inſtr̄o diuiſionis di-
ctum fuit,ꝙ unus alterum, & è conuerſo procura-
torem in rem ſuam conſtituit ita, ut deinceps poſ-
ſit ſe tueri,& oīa facere,q̄ ipſe do.poſſet,& ꝙ ipſi ꝯ-
hentes conceſſerunt ſibi ad inuicem dictas res ad
habendum,tenendum,uendendum,alienandū &c.
ſi alienatio aliqua bonorum ſit ſecuta,emptor non
poterit inquietari ſuper illis , ſi uerò alienatio non
fuerit ſecuta,tunc ex tali conceſſione, & permiſſio
ne de alienando nullum paratur præiudicium
fideicommiſſo futuro per text. in l.ſicut.§. ſuperua-
cuum,& §.pe.ff.quib.mod.pignus,uel hyp.ſoluitur,
ſed in caſu nr̄o poſt hmōi diuiſionem nulla ſequu-
ta fuit alienatio,nec aliqua uertitur , qō ſuper reb.
aliquib.alienatis;ergo &c.quia reſpondetur, Bar.lo
qui,qñ in diuiſione ſolum fuiſſent expreſſa illa uer
ba,ꝙ faciebant ſe adinuicem procuratores in rem
ſuam,& ꝙ ad inuicem ſibi concedebant res ad ha-
bendum,tenendum,& alienandum &c.ſed nos lo-
quimur,qñ ultra illa uerba,et illas clauſulas fuerūt
expreſſa alia uerba multum pinguia , & p̄gnantia,
vc3,quia fuerunt adinuicem ceſſa oīa iura,q̄ com-
petebant,et in futurū poterant competere,p q̄ uer-
ba,& p alia,de quib. ſup. oīno debet dici remiſſum
fideicommiſſum p p̄dicta:Scd̄o reſpondeo,ꝙ Bar.
loquir̄,qñ data fuit facultas alienandi , tenendi &c.
ſimpliciter nulla facta mētione de hæredib. nec de
quibunſcunq; ſucceſſorib.ut ex eius uerbis colligi
tur;Sed in caſu,de quo agitur , ꝯhentes uſi fuerunt
pleniorib.uerbis,ut dixi ſupra, ex quib. neceſſario
inferendum eſt,ꝙ fideicōmiſſum dicatur remiſſū,
ut ex p̄dictis ꝯſtat.Præterea p fideicōmiſſum ſucce
dir̄ teſtatori,nō aūt hæredi fideicōmiſſi onere gra-
uato

granato l.cohæredi §.cum filię ff.de uul.& pup. ſed
per uerba poſita in diuiſione apparet, ꝙ ipſa bona
fuerunt data,& tranſlata taliter, ꝙ in illis hæredes
diuidentium,tanq̃ hęredes ipſorum ſuccederent,
& ꝙ in illis bonis ſucceſſores ſingulares ipſorum
ↄ̄hentium,tanq̃ eorum ſucceſſores in illis ſuccede-
rent.ut patet ex tenore uerborum,ergo dicendum
eſt,fideicommiſſum fuiſſe remiſſum,qm̄ ſi illud ad
huc extaret,& non eſſet extinctum per diuiſionē,
ipſis diuidentib.non diceretur ſuccedi,ſed ipſi teſta
tori,à quo fideicommiſſum fuit iniunctum d.l. co-
hęredi.Nec aduerſat,ſi diceretur,ꝙ imò non dicat
remiſſum ius fideicommiſſi,cum illud eſſet ius de
futuro,cui regulariter renunciari non pōt, iuxta q̃
hn̄r in l.ſi ita ſcriptū §.ſi ſub ↄdōne.ff.de leg. 2. Quia
33 † illud uerum eſt in iure nondum q̃ſito re, nec ſpe,
ſed in iure q̃ſito ſaltem ſpe ſecus eſt,q a illi pōt renū
ciari,& maximè ꝑ pactū,ut in l.1.l. cū proponas C.
de pact.l.de fideicommiſſo cū ibi not.C.de tranſ.&
uide,ꝙ hr̄ in d.l.1.per doct.in d.§.duo fratres,& per
Mod.poſt alios ſcribentes in l. q cum tutorib. in 2.
col.ff.de tranſact.Non obſtat,ꝙ uerba gn̄alia nō re-
feruntur in dubio ad ea, q̃ pendent ex teſtō, quia
34 † contenta in teſtō non poſſunt remitti, niſi inſpe-
ctis uiſis,& cognitis uerbis teſtamēti, ut in l. de his
ff.de tranſac.cui legi renunciari non pōt,ſm cōem
opinionem ſcribentium,q̃ ſequuntur Iacob. Butri.
& Bar.ibi,licet gl.ↄ̄rium teneat, & malè ſm ꝓfatos
doct.cum illa lex principaliter non ſit inducta in fa
uorē eorum,quib.relinquitur in teſtō, ſed in odiū
occultantium teſtamenta,& ob fauorem publicū,
ut ultimæ uoluntates ſortiātur effectum,ad l.uel ne
gare ff.quemadmodum teſtamenta aperiantur,c.ul
35 tima uoluntas 13.q.2.Quia rn̄detur ꝙ †ex quo in in
ſtr̄o diuiſionis facta fuit mētio de teſtō Frāciſci in
duob.locis,ſatis fuit ad hoc,ut potuerit renunciari
fideicommiſſo contento in illo teſtō d.l.1.C. de pa-
ctis,ſecus ſi ēt de teſtō nulla eſſet facta mentio in
inſtr̄o diuiſionis,& ita procedat tex.in d.l.de his,vt
in terminis noſtris expreſsè uoluit Bal.in c.1.in titu
lo Imperator Lot.circa ult.col.in uſu feudo.refert,
& ſequitur Alex.in d.§.duo fratres in 40.col. Præte-
rea & ſecundo reſpondeo,ꝙ ex quo in inſtr̄o diui-
ſionis renunciatum eſt oīb.exceptionibus,& reme
diis iuris cum clauſulis multum prægnantib.de q-
bus ſupra,& cum iur̄o,idcirco dicetur renunciatū
fideicommiſſo,& diſpōni d.l.de his ꝑꝑ iur̄m, quo
caſu partes uidentur uoluiſſe actum ualere oī me-
liori mō,quo pōt,arg.l. cum pater §. filius matrem
ff.de lega.2.& ↄn̄r renunciaſſe ēt diſpōni d. l. de his,
cui per interuentum iur̄i pōt renunciare per not.
per Bar.in l.ſi quis pro eo in ultimo membro ff. de
fideiuſſ.& hr̄ per Alex. in d. §. duo fratres in fin. 40.
col.& idem firmat Io.de Imo.in ca.cum contingat
in ult.car.de iureiur.Præterea contenta in teſtō re-
mitti non poſſunt non inſpectis, nec cognitis uer-
bis teſtamenti d.l.de his, ſed illis uiſis, & inſpectis
36 ſic;† quæ inſpectio,& cognitio uerificatur ēt reſpe
ctu mentis,& intellectus ſine inſpectione oculorū
corporis,ut declarat Bart.in d.§.duo fratres in 4. q.
& ſequuntur doct.cōiter ibi.Contrarium ad hæc ꝓ
cederet,qn̄ diuidentes ſimpliciter diuiſiſſent,& ſim
pliciter promiſiſſent ſe non facturos ↄ̄ diuiſionem,
ad tradita per Bar.& alios in d.§.duo fratres in 2.q.
Secus uero, qn̄ ipſi diuidentes inter ſe uſi fuiſſent
uerbis multum prægnantib.& ampliorib.Bar.& alij
in d.§.in 8.q.& per ea,q̃ ſupra plenè dixi. Et ex his
apparent ſublata prima duo fundamenta, de quib.
ſupra in prin.dictum eſt.¶ Non obſtant ēt notata ꝑ
Bar.in d.l.qui cum tutorib.ff.de tranſact.& ea, q̃ uo-
luit Ang.in d.l.qui Romæ. §. duo fratres,quem re-
fert,& ſequi vr̄ in hoc Alex.ibi in 17.col.ꝙ ſi dictum
eſſet,ꝙ partes diuidentes ſibi ad inuicem remitte-
bant oē ius,ꝙ habent, ſeu habebant,ſeu habere ſpe
rabant ex aliqua cā, & ꝙ promittebant ↄ̄ diuiſionē
aliquid non facere,nec uenire de iure,nec de facto
& ꝙ renunciabant ſibi ad inuicem oīa iura, omneſ
que actiones,quæ, uel quas ante diuiſionem habe-
bant,non dicatur renunciatum fideic. qm̄ hæc uer-
ba q̃uis prægnantia debebant reſtringi ad iura præ-
37 ſentia,vt ſupra;Quia reſpondeo.†prædicta procede
re,qm̄ ibi non fuerant prolata uerba,q̃ haberent tra
ctum de futuro, & apta eſſent comprehendere iu-
ra,& actiones competitura,ſeu competituras de fu
turo, Vnde debent intelligi de iurib. quæ habent,
ſeu habere ſperabant ex aliqua cā de præſenti iux.
not.per Bar.Ang.& Alex.in locis præallegatis;& fa-
ciunt nota per Bal.in d.conſi.incip. id Chriſti nomi
ne,Vannes Brocardi condidit teſtm̄,ſecus ſi eſſent
expreſſa talia uerba,quę apta eſſent trahi ad iura cō
petitura de futuro,& ex aliqua cā de futuro, ut eſt
ex mente ipſorum,& plenius dictum fuit;Sed in ca
ſu,de quo q̃ritur,uerba fuerunt multum ꝓ̄gnantia,
& talia,q̃ comprehendebant ne dum iura ꝓ̄ſentia,
& competentia ex cā de ꝓ̄ſenti, ſed ēt iura de futu-
ro,& competitura ex cā de futuro, ut dictum fuit,
ergo nil mirum,ſi in caſu iſto debet dici remiſſum
ius fideicommiſſi per not.per Io.And.in d.addi.ad
Spec.& per alia plenè iam allegata. Nec repugnant
not.per Bar.in d.§.duo fratres in 4.& 5.q. ſm ꝙ ſup.
ponderatum fuit;Quia fateor,ꝙ per illa uerba, ꝙ
partes ad inuicem promiſerunt non ↄ̄uenire ēt oc-
caſione fideicommiſſi inuicem debiti,ſeu debendi
ex teſtō paterno,uel ſaltem,qn̄ dictum fuiſſet occa
ſione fideicommiſſi cuiuſcunq; ſimpliciter, dicat
remiſſum fideicōmiſſum,quia uerba apta ſunt tra-
hi ad fideicommiſſum de futuro,cuius ↄdō nondū
38 euenerat;† Non tn̄ ꝑꝑ hoc ſequitur, ꝙ & per alia
uerba,quæ eſſent multum prægnantia,& apta com
prehendere iura de futuro, inter ſcientes ius fidei-
commiſſo non poſſit dici illud ius fideicōmiſſi re-
miſſum,nā & plurib.caſib.& ex plurimis alijs uerbis,
et clauſulis pōt dici renunciatum inter diuidentes
iuri fideicommiſſi reciproci,ut uolunt doc.cōiter,
quos retuli ſup. in locis allegatis,Et in caſu nr̄o uer
ba multum ꝓ̄gnantia,& pinguia apta comprehēde
re ēt iura de futuro fuerunt inter partes expreſſa,ꝑ
q̃ intrepide dici pōt renunciatum fideic. ut plenius
dictum eſt.Non obſtant not.per Bal.in conſ.54.inc.
39 in Ciuitate Aſti in 1.li.ut dixi ſup.Quia † ipſe loqui
tur in caſu,quo uerba compromiſſi,& ↄn̄r laudi ue
rificabantur in litibus, & controuerſijs motis, ſeu
mouendis in futurum,quauis rōne,uel cā, vel de
præſenti,& in dubio debebant talia uerba ſic intel-
ligi,& interpretari,ut in dubio non comprehende
rent,niſi lites,et controuerſias ortas, & q̃ oriri poſ-
ſent in poſterum, quauis rōne,uel cā.ſ.de præſenti,
40 & non de futuro,qm̄ † in dubio ſemper debet fieri
interpretatio,ut minus comprehendantur iura de
futuro,q̃ ſit poſſibile ꝑ ea,q̃ ſupra plenè adduxi arg.
l.ſi ita ſcriptum.§.ſub conditione ff.de lega.2. & per
ea,quæ uoluit Bar.in d.l.qui cum tutoribus,et in d.
§.duo fratres in 2.q.& iō in caſu Bald.ius fideicom
miſſi non fuit remiſſum, ſi uero dictum fuiſſet, ꝙ
compromiſerunt de oīb.litibus, & differentijs ha-
ctenus ortis,& q̃ oriri poſſent in poſterum, quauis
rōne,uel cā ēt de futuro,tunc ſecus fuiſſet,ut colli
gitur ex ijs,quæ ponit Alex.in d.§.duo fratres in 18.
colum.referendo ea,quæ uoluit Bald.in conſi. inci-
pien.in Chriſti nomine; Vannes Brocardi condi-
dit teſta-

ſeſtm̃ &c.qui dicit Bal.loqui qñ uerba generalia
furationis,& abſolutionis erant ſimpliciter prola
ta,nec habebant tractum de futuro,ſed promiſſum
fuerat oĩa rata habere,& non ↄ̃uenire aliqua rõne,
uel cã,quę verba debent intelligi in dubio de rõne,
uel cã de præſenti, ſecus ſi expreſsè dictum fuiſſet
aliqua rõne,vel cã ẽt de futuro per prædicta.¶ Non
obſtat,ꝙ ex quo inter ipſos eiuidentes nõ fuit fidei-
commiſſum reciprocum, & per oĩa coæqueuum,
quia ipſe Hieronymus non fuit grauatus in portio-
ne ſua,nec uocatus ad portionẽ alterius per fideic.
idcirco nõ debet dici per diuiſionẽ factã remiſſum
fideicõmiſſum,ut uolunt doct.cõiter in d.§.duo fra
tres & maximè Bar.ibi in fi.2.q.Quia rñdeo, ꝙ & ſi
non poſſit dici fideic.fuiſſe reciprocum, & coæque
uum reſpectu Hieronymi, tñ quoad alios diuiden-
tes,vez quo ad D.Gabrielẽ,& Bernardinum, inter
quos facta fuit inuicẽ ſubſtõ, & pariter fideicõmiſ-
ſum,quippè fuit reciprocum,& coæqueuum, quia
uter alteri fuit ſubſtitutus, ita ꝙ vnus non fuit ma-
gis grauatus dare alteri, q̃ è ↄ̃, iuxta ea quæ hñr per
Alex.poſt Ang.in d.§.duo fratres in 13.col.&per ea,
quæ hñr in d.l.cum proponas filios C.de pact.& in l.
ſi fideicom.C.de tranſac. Et ideò quoad ipſos Do.
Gabrielem, & Bernardinum dẽt dici remiſſum fi-
deicommiſſum per p̃dicta: Et hæc ſufficiant quoad
primum dubium.¶ Aggredior modò ſecundã hæ
ſitationẽ,an Hieronymus,ut procurator D. Gabrie-
lis potuerit donare eius filiab.bona,de quibus in in-
ſtro donationis factæ per d. Hieronymum, tanquã
procuratorem D.Gabrielis.Et prima facie vr̃, ꝙ ta-
lis donatio non potuerit fieri,nec ualuerit, tanq̃ fa-
cta ab eo,qui non habebat ſufficiens mandatum,q̃a
mandatum de donando vr̃ factum verbis gñalib.
& generaliſſimis,non expreſſa perſona,cui deberet
donatio fieri,prout de iure exprimi debebat, arg.l.
ſi quis mihi bona §.ſed utrum ff.de acq.hær. ubi re-
quiritur particularis expreſſio per eum modum, q
ibi dr̃,nec ſufficeret gñalis ad hoc, ut aditio facta p
filium iuſſu patris ualeat:&arg.tex.in l.gñaliter ff.de
ritu nupt.& dicit Bar.in l.Titius in prin.ff.de libe. &
poſth.† ꝙ ad petendam reſtitutionẽ in integrũ non
ſufficit mandatum generale quoad cauſas,& perſo
nas quia ſi dictũ eſſet ad petendum reſtitutionẽ in
integrum in quacunq; cã, & ↄ̃ quaſcunq; perſonas,
non diceret eſſe ſufficiens,nec ſpãle mandatum, ut
uolunt Cyn.& alij doct.in l.1.C.ẽt per procu.cãm in
integ.reſti.pet.poſ.& hr̃ per Bar.in d §.ſed vtrũ:Item
† cum requirat ſpeciale mandatum ad iurãdum de
calumnia,non ſufficiat dicere,facio procuratorem
ad iurandum de calumnia,niſi exprimat,in qua cã,
& ↄ̃ quẽ,ut uoluit Bart.in l.qui bona §. ſi alieno in 2.
col.ff.de dam.infect.& in d.l.ſi quis mihi bona §.ſed
utrum ff.de acq.hær.Sed† ad donandum requiritur
ſpeciale mandatũ,ut uoluit gl.in l.procurator ff. de
procu.Bal.in l.2.§.mutui ad fin.ff.ſi cert.pet.l. ↄ̃ iuris
in fin.& ibi gl.ff.de pact.Non ſufficit igit,ꝙ in man-
dato det poteſtas donandi cuicunq; perſonę,niſi ex
primat perſona,cui donatio debeat fieri . Vnde cũ
in caſu noſtro D. Gabriel dederit mandatũ ad do-
nandum uerbis iſtis gñalibus : Item ad donandum
res,& bona ipſius dñi cuicunq; perſonæ, aliter non
exprimendo perſonã,cui deberet fieri donatio,mã
datum non dẽt dici ſufficiens ad donandũ. Præte-
rea & ſcđo † procurator,cui ſpecialis data eſt pote
ſtas donandi,in dubio cenſet ſolum habere ptãtem
donandi rẽ,ſeu quantitatẽ minimam, non aũt ma-
gnam,& maximè,qñ dñs uſus fuiſſet uerbis impor-
tantib.arbitriũ boni uiri qualia ſunt iſta uerba, ꝓut
ipſi ꝓcuratori videbit,arg.eorum,q̃ uolunt D.Ant.
Abb.& alij in c.1.de conſt.& argu.l.fideicom.§. q̃ q̃
ff.de leg.3.qm̃ uir bonus,& prudens non aliter arbi-
traret,cum nemo p̃ſumatur,ꝙ uoluerit iactare ſuũ
46 l.cum de indebito §.1.ff.de proba.¶ Præterea † p̃la
tus,qui dr̃ procurator eccleſiæ, donare non põt de
bonis eccleſiæ aliquid magnum,ſed tm̃ quid mini-
mum,ut hr̃ in c.fi.12.q.1.& eſt tex.in ca.2.& 3.extra
47 de dona.ergo &c.¶ Tertio † vr̃ dicendum,ꝙ Hiero
nymus procurator,qui habuit poteſtatẽ, & manda
tum donandi cuicunq; perſonę,non potuerit elige
re perſonas filiarum ſuarum,& illis donare arg.c.ꝙ
clericis de iure patrona.& in c.conſuluit eo.tit. Sed
de alijs perſonis mandatum hmõi eſt intelligendũ .
¶ Quibus tñ non aduerſantibus,ↄ̃rium puto uerius
eſſe in caſu noſtro,ꝙ ipſe Hieronymus tanq̃ procu
rator habuerit ſufficiens,& legitimum mandatum
ad donandum ẽt magnam quantitatem,& ꝙ potue
rit donare filiabus ſuis,prout illis donauit: Et in pri
mis,ꝙ Hieronymus habuerit ſufficiens mandatum
ad ſic donandum, q̃uis non fuerint expreſſæ perſo-
næ,quib. eſſet donandum,ſed gñaliter dicendo cui-
cunq; perſonæ,& perſonis eccleſiaſticis,& ſeculari
48 bus,ita demonſtratur;† nam licet ad donandum re
quiratur ſpeciale mandatum,ut not.per gl.& doct.
in d.l.procurator ff.de procura.tñ ſufficit, ꝙ datum
fuerit mandatum ſpecialiter ad donandum abſque
eo,ꝙ perſona ſpecialiter,& noĩatim fuerit expreſſa
ut eſt tex.clarus in l.filius §.item videamus ff.de do
49 nat.& per illum tex.ibi hoc uoluit Bar.qui dicit,† ꝙ
qñ requiritur ſpeciale mandatum fauore mandan-
tis,quia lex non præſumitur cũ gñali mandato hoc
uoluiſſe concedere,tunc ſufficit cauſam,quę requi
rit ſpeciale mandatum fauore mandantis,exprimi
in genere per illum tex.cum alijs ſimilib. ibi allega.
per eum,ſed ad donandum requiritur ſpeciale mã-
datum fauore mandantis,quia lex non p̃ſumit hoc
uoluiſſe concedere cum generali mandato , qm̃ in
dubio nunq̃ præſumitur, ꝙ quis uoluerit donare d.
l.cum de indebito,ideò procurator generalis cum
libera,qui aliàs dr̃ habere poteſtatem alienandi, nõ
põt donare,quia requiritur,ꝙſpecialiter fuerit ſibi
cõceſſum,ꝙ poſſit donare,ut per gl.in d. l. procura-
tor,& eſt tex.in d.l.filius §.item videamus; ergo ſuf-
ficit,ꝙ conceſſum fuerit ſpeciale mandatum ad do
nandum ſimpliciter,abſq; quod expreſſa fuerit ſpe-
cialiter perſona,cui eſſet donandum, ut eſt de men
te Bar.& aliorum in d.§.item videamus.¶ Pręterea
50 † cum datum fuerit mandatum ad donandum cui-
cunq; perſonæ,& perſonis res,& bona tàm mobilia
q̃ ſtabilia in magna,& parua quantitate,hmõi man-
datum dr̃ ſpeciale,& noĩatim factum , qm̃ noĩatim
dr̃ fieri,quod fit iſtis uerbis gñalib. l.Titius in princ.
ff.de lib.& poſth.& tradit Bar.in d.l.filius §.item ui-
deamus:faciunt not.per ipſum in d.l.ſi quis mihi bo
na §.ſed utrum ff.de acq. hære. in uerſ. aduerte tñ p
tex.in d.l.filius §.1.ex cuius uerbis colligitur, ꝙ dr̃
ſpeciale,& ſufficiens mandatum,ſi detur mandatũ
ad donandum,abſq; ꝙ exprimatur res,ſeu perſona,
cui deberet donari;ſed in caſu , de quo agitur, da-
tum fuit mandatum ipſi Hieronymo, ut poſſit do-
nare cuicunq; perſonæ,& perſonis eccleſiaſticis, &
ſecularibus in magna, ſeu parua quantitate , prout
ipſi procuratori videbitur,& prout ipſe dñs conſti-
tuens donare,& cõcedere poſſet,ergo patet ipſum
Hieronymum habuiſſe ſufficiens mandatum ad do
nandum unicuiq; ſuarum filiarum tm̃ de bonis im-
mobilibus ſuis,& poſitis in villa S.Pancratij , quan-
tum capiat,& capere poſſit ſumma ducatorum cẽ-
tum,prout in inſtr̃o donationis continetur. ¶ Nec
obſtant ea,q̃ ſupra ex aduerſo allegata fuerunt;& in

primis,dũ dicebatur, ꝙ Hieronymus non habuerit
ſufficiens,& legitimũ mandatũ ad ſic donandũ,eo
quia factum fuit verbis gñalibus, & generaliſſimis,
ſaltẽ reſpectu rerũ,& perſonarum,quib.erat donan
51 dũ,qa primo rñdetur,† ꝙ imò fuit ſpãle,& ſufficiẽs,
& legitimum mandatũ, & ex quo cã donandi ſpãli
ter fuit expreſſa,q̃uis res,& perſonæ ſpãliter nõ fue
rint expreſsæ in mandato,ſed gñaliter, & per verba
generalia,vt colligiť expreſsè ex text.in d.l.filius §.
item videamus,& ibi Bar.& per Bar.in d.l.ſi quis mi
hi bona §.ſed vtrum,ut ex prædictis colligiť: Præte-
rea ex quo in mãdato dř, ꝙ Hieronymum faciebat
procuratorem ad donandum res,& bona tàm mo-
bilia,q̃ ſtabilia ipſius dñi ꝯſtituentis cuicunq; perſo
næ, tale mandatum dř ſpeciale, & noĩatim factum
non aliter,ac ſi expreſsæ eſſent perſonæ,argu.d.l.Ti-
tius in princ.ff.de lib.& poſth. prout ẽt dicit Bart. in
d.l.filiusfa.§.item videamus, & maximè cũ fuerint
expreſſa uerba illa geminata cuicunq; perſonę,quę
æquipollent verbis ſpãliter expreſſis, ut in l. baliſta,
& ibi Bar.ff.ad Treb.¶ Nec aduerſatur id,ꝙ dictum
fuit de mandato facto ad petendam reſtitutionem
in integrum,& ad iurandum de calumnia,in quib.
requiriť,ꝙ perſona ſaltem,& cã exprimantur ſpãli-
ter,quia ex uerbis Bar.colligitur reſponſio in d.l. fi-
52 lius §.videamus in vlt.col. qui dicit † illud ideò eſ-
ſe,qm̃ in ijs requiritur ſpeciale mandatum principa
liter in fauorem aduerſarij,& non principaliter fa-
uore ipſius mãdantis, quo caſu requiritur,ut expri-
matur ſpecialiter,& non ſub generalitate, ut decla-
rat ibi Bar.arg.l.qui ita ff.ad Treb.& in c.procurator
de electio.in 6.cum ſimil.& idem ſequitur Bar.in d.
l.ſi quis mihi bona §.ſed vtrum , remittendo ſe ad
53 dicta per eum in d.§.item videamus: Præterea † di-
cit Bart.in d.l.qui bona fide §.ſi alieno in 2. col.ff.de
damno infecto,ꝙ cõis obſeruantia,à qua nõ eſt re-
cedendum,habet,ꝙ ſufficit, quem habere ſpeciale
mandatum ad iurandum de calumnia,licet cã non
exprimatur,ut hř in clem. non põt de procurato.
¶ Non obſtat ſm̃ fundm̃,ꝙ in dubio debet dici cõ-
ceſſum mandatum donandi rem minimã, & modi
cam,non aũt magnam,argu.eius, ꝙ dř de prælato;
item quia in dubio quis non p̃ſumitur velle iactare
54 ſuum,quia reſpondeo,ꝙ † prædicta ꝓcedunt, & ue-
ra ſunt in dubio , ut qñ eſſet data poteſtas donandi
ſimpliciter, nec ex uerbis ꝯſtaret, ꝙ diceretur data
poteſtas donãdi quid magnum,ſecus verò eſſet, qñ
expreſsè eſſet datum mandatũ ad donandũ bona
in magna,ſeu parua quantitate, & ſic non eſſemus
in dubio,nã tunc ſtãdum eſſet verbis,quia in incer-
tis,& non in certis locus eſt ꝯiecturis l.continuus §.
cum ita ff.de verb.obli.¶ Nec obſtat, ꝙ dictum eſt
55 de prælato, quia † ipſe q̃uis dicatur procurator ge-
neralis,non tñ dř procurator cum libera,ut eſt glo.
in d.c.fi.12.q.1.& ideò nil mirum,ſi non põt donare
in magna quantitate,ſed in modica,ut in d.c.2. cũ
c.cæterum de donatio.& per gl.in d.c.fi. ¶ Vltimo
nõ obſtat, ꝙ Hieronymus procurator in donando
non potuerit eligere eius filias,et illis donare,argu.
56 eius,ꝙ dicimus de patrono in c.quia clericis , et in
ca. conſuluit de iure patronatus;quia rñdetur , † ꝙ
imò ipſe Hieronymus hoc potuit facere pp pote-
ſtatem ſibi datã de donando cuicunq; perſonæ,ſub
quib.uerbis cõprehendi potuerunt,et comprehen-
duntur ẽt filiæ ipſius procuratoris,qm̃ de natura ho
rum uerborum geminatorũ iunctorum cũ hoc ſub
ſtantiuo perſonæ eſt,ut ſub illis comprehendantur
oẽs perſonæ,ac ẽt hæ,de quib.poterat aliàs multum
dubitari,ut in l.baliſta,et ibi Bar.ff.ad Treb. Præte-
rea cum non reperiať hoc prohibitum,permiſſum
57 debet intelligi,arg.c.cum apud de ſponſalib.† Nec
eſt verum,ꝙ patronus in præſtando nequeat elige
re filios ſuos,quia ꝯ̃rium probatur,et hř in d.c.con-
ſuluit per gl.& docto.& in d.c.quia clericis,& argu.
tex.in l.illud ff.quod cuiuſq; vniuerſi noĩe,ubi pater
põt pro filio dare ſuffragium in electione facienda
58 de filio;† Neq; contradicit tex.in d. c. quia clericis,
& in d.c.conſuluit,quia in c.quia clericis non prohi
betur actus præſentandi , ſeu præſentatio filiorum,
ſed emptio iuris patronatus ad effectũ, ut quis poſ-
ſit præſentare filios,uel nepotes,ut ibi, nã uis patro-
natus emi,aut acquiri non põt pro aliquo tempora
59 li,ut in c.de iure cum ſimi.de iure patronatus: † Itẽ
in d.c.conſuluit non prohibetur patronus p̃ſentare
filios ſuos ad eccleſiam uacantem,ut inſtituanť ab
epõ iuxta tex.in c.decernimus 16.q.vlt. Sed bene ꝓ-
hibetur hoc , vcꝫ, qñ patronus auctoritate propria
vellet concedere eccleſiã filijs ſuis abſq; inſtitutio-
ne epĩ, non enim poſſunt clerici eccleſias à ſuis pa-
rentibus fundatas propria auctoritate detinere , ut
ibi eſt tex.& gl.& doct.ibi declarant . ¶ Stante itaq;
validitate dictæ donationis factæ filiab.d .Hierony-
60 mi procuratoris,† dubium eſt,quo remedio ſit ſuc
curſum ipſis filiabus ad ꝯñdum bona donata ; & vř
ꝙ actione perſonali,vcꝫ certi condictione ex ſtipu-
latione , quæ datur , quoties donatio facta fuit per
ſtipulationem, & ꝯ̃ hæredem donatoris habet effe-
ctum irreuocabilem,ut in l.ſi quis argentum §.pen.
& in l.donatio cum glo.& in verbo actiones & in l.
quiſquis C.de donationib. Alio reſpectu vř, quod
ipſis ſuccurſum ſit, vel rei vendicatione ꝯ̃ detinen-
tes , & poſſidentes bona donata , uel interdicto uti
poſſidetis, uel ꝙ ipſæ filiæ poſſint propria auctorita-
te expellere detinentes , & poſſidentes dicta bona;
nam præſuppono , ꝙ Hieronymus procurator, qui
donauit filiab. ſuis,reſeruauit vſumfructum bono-
rum donatorum D.Gabrieli donatori,donec viue-
ret , per q̃ reſeruationem vſusfructus bona donata
cenſentur fuiſſe tradita ipſis filiab.donatarijs, & ꝯñr
in illas fuiſſe tranſlatum dominium , & ſolam ciui-
lem poſſeſſionem,& non naturalem, quæ remanſiſ-
ſe dř penès donatorem vſufructuarium, qui tm̃ na-
turaliter rem poſſidet l.naturaliter, & ibi doct. cõi-
ter in princ.ff.de acq.poſſ.Bar.in l.j.§.interdictum,&
in l.3.§.hoc interdictum ff.de vi,& vi arma. Hæc ꝓ-
bantur in l.quiſquis,& ibi Bar.Bal.& cæteri,& in l.ſi
quis argentum §.ſed ſi quidem C.de dona. Itẽ Hie-
ronymus procurator conſtituit, vt procurator Do.
Gabrielis ſe poſſidere noĩe filiarum ſuarum dona-
tariarum,ut in inſtřo donationis continetur,per ꝙ
conſtitutum dř ipſis donatarijs bona donata tradi-
diſſe,& ꝯñr illorum poſſeſſionem ciuilem,q̃ ſolum
uoluit transferre, tranſtuliſſe in ipſas donatarias,
61 † qm̃ per pactum conſtituti de poſſidendo,ꝙ eſt lo-
co traditionis,idemq; operatur , quod traditio ue-
ra,transfertur in eum,cuius noĩe fit conſtitutũ,poſ
ſeſſio illa,quæ erat penès conſtituentẽ, & q̃ ipſe uo-
luit transferre,ut hř in l.quod meo in prin.& in l.in-
terdum ff.de acq.poſ.& per Bar.Alex.& doct.cõiter
62 Vnde,† cum hmõi donatio incœperit à traditione,
ſtatim dř perfecta,& in donatarias dř ſtatim tranſla
tum dominium,ut in l.fi.§.Lucius, l.abſenti in fin.l.
qui mihi donatum cum ſimil.ff.de donat.l.nec am-
bigi cum ibi no.& d.l.ſi quis argentum §.pen. C.de
donat.& dicit Bar.in d.l. quod meo in princ. in vlt.
col.ff.de acq. poſſ.quod ſi alicui concedo vſumfru-
ctum fundi,& conſtituo me eius nomine poſſidere,
ex hoc videor tradidiſſe, & conſequenter in vſufru
ctuariũ tranſtuliſſe poſſeſſionem naturalem , q̃ dẽt
63 eſſe penès vſufructuarium: † Et quãuis procurator,

qui

qui habuit mandatum ſpāle ad donandū bona ali-
qua ſimpl̄r,non dicaſ habuiſſe mandatum ſpāle, &
ſpecificum ad ꝯſtituendum ſe poſſidere noīe illius,
cui donatio fieri debebat,tñ potuit ſe illius noīe cō
ſtituere poſſidere,& iſto mō rē donatam tradere,il-
liuſq; dñium in donatarium transferre, qa ex quo
dr̄ habere mandatum ad donandū, cenſetur habere
ēt mandatum ad tradendum,& transferrendū poſ-
ſeſſionē,& dñium,arg.eorum,q̄ uoluit Spe.in tit.de
empt.& vend.in §.1.verſ.item noīa &c.et ad oīa, q̄
ſolita ſunt apponi in hmōi ꝯctibus ;† unde pōt ap-
ponere pacta pœnalia,et bona oīa dñi obligare,alia
que conſueta apponi ꝓ obſeruatione ꝯctus adijce-
re,ut no.uoluit Bal.in l.fi.C.de quadr.præſcript.in 1.
col.ꝑ Bar.in l.ſi fraudator, et ibi latè per Alex. ff. de
his,q̄ in fraudem credito.et in l.ſolutum §.fin.ff. de
pigno.act.faciunt no.per Bar.in l.ſi ꝓcurator §.ſi cre
ditor ff.de iure fiſci.in 2.q.per Pau de Caſ.in l.ſi naūt
ff.de pactis,et ꝑ Bar.in l.cum ꝓcurator in prin. ff. de
noui oper.nunc.cum ſim.¶ His ſtantib.ex ijs mō in
fertur,† ꝙ ipſis filiab.in quas bonorum donatorum
tranſlata poſſeſſio ſaltē ciuilis,et dñium , ut ſup.
dictum eſt,aduerſus detinētes , et poſſidentes dicta
bona datur,& cōpetit rei uendicatio,q̄ datur dño ꝯ
poſſidentem naturaliter, & ciuiliter , uel naturali-
ter tm̄, uel ꝯ eum , qui ſolum occupat,& rē detinet
l.officium ff.de rei vendi.cum ibi not.l.ſi ventri §.in
bonis ff.de priuilegijs credito.& ad propoſitū opti-
me faciunt not.per Barto.in l.1.§.interdictum ff. uti
poſſidetis:& ꝙ hoc uerum ſit,vc3, ꝙ qñ donatio in
cepta traditione ēt ficta,& ꝯñr qñ in donatariū tranſ
lata fuit poſſeſſio, & dominium ēt per traditionem
fictam,ꝯ poſſidentem, uel detinentem rem donatā
detur donatario rei uendicatio,eſt text.in l.1. C. de
donatio.qui hoc optimè probat;loquitur enim, qñ
res fuiſſet tradita per actum fictum,& ꝯñr poſſeſſio,
& dominium fuiſſet tranſlatum per actum fictum ,
puta per traditionem inſtr̄orum,& tñ vult, ꝙ dona-
tori detur rei uendicatio; hoc idem probat gl. in l.
in rebus §.ex ædibus in fi.primæ glo.ff.de donatio.q̄
uoluit, ꝙ ex quo donator rem tradidit , ſi res ad eū
redeat,conueniri poſſit rei vendicatione, vnde ue-
niunt ēt fructus cum rei reſtitutione,ut ibi:† & q̄uis
per reſeruationem vſusfructus , & per conſtitutum
de poſſidendo,& ſic per fictā traditionē poſſet dici,
non fuiſſe tranſlatam poſſeſſionem rōne incertitu-
dinis,quia res incerta rōne loci, & quottæ non pōt
poſſideri l.3.§.incertam,l.locus ff.de acq.poſſ. & in-
fra dicetur:tñ dici pōt tranſlatum dominium in ip-
ſas donatarias,arg.eorum,quæ uoluit Bar.in l.inter-
dum in fi.ff.de acq.poſſ.qui uoluit, ꝙ q̄uis per ſolum
corporalem ingreſſum non quæratur aliqua poſſeſ-
ſio in caſu,de quo ibi per eum , tñ bene acquiri pōt
ius dominij,& ideò rōne dominij acquiſiti in caſu
noſtro filiæ poterunt agere rei uendicatione , quæ
datur rōne dominij l.in rem in princ.ff.de rei uend.
& iſte vr̄ propriè caſus d.l.1.C.de donatio.¶ Præte-
rea † cum in terminis noſtris per mortem Do. Ga-
brielis donatoris,& vſufructuarij finitus ſit vſusfru-
ctus §.finitur inſtit.de vſufructu , & hæredes vſufru-
ctuarij ſtent in naturali poſſeſſione,& nolint res, &
bona donata,& in quib. donator habebat vſumfru
ctum,reſtituere, dñr ipſas donatarias , & dominas
turbare in ſua ciuili poſſeſſione,& ideò ipſis dr̄ ꝯtra
turbantes competere interdictum,uti poſſidetis, vt
uoluit Bar.in l.1.in fi.in pe.col.ibi, & eodem modo
ff.uti poſſidetis,& hr̄ per Bart.& Alex. poſt glo. in l.
clam §.qui ad nundinas ff.de acq.poſſ.¶ Item quod
propria auctoritate poſſint ipſæ donatariæ ingredi
res donatas,& expellere detinentes , & poſſidentes
illas,ſuadeſ ex ijs,q̄ uoluit Bar.in l.1.§.interdictū in
68 fi.j.col.& ī 2.col.ff.uti poſſide.† qm̄ ſi finito vſufructu
ꝑ mortē hæredes vſufructuarij , qui uolunt ſtare in
naturali poſſeſſione,& nolunt rē reſtituere, dñr tur-
bare dominū,& proprietariū in ſua ciuili poſſeſſio
ne per ea,quæ hñr per gl.Alex.& doct.in d.l.clam §.
qui ad nundinas cū iā dictis;Sequiſ, ꝙ dñs proprie-
tarius pōt expellere,& deijcere,poſſeſſorem turban
tem,ut eſt de mēte gl.in d.l.1.§.interdictū ff.uti poſ-
ſide.prout illam intelligit ibi Bar.qui ēt hoc probat
rōne,nā licet vnicuiq; iniuriā propulſare l.ut uim ff.
de iuſtit.& iur.ſed non eſt dubium, ꝙ per retentio-
nē illius naturalis poſſeſſionis turbatur ciuilis poſ-
ſeſſio dñi proprietarij,et ꝯñr fit ſibi iniuria, meritò
igitur pōt illam incontinenti propulſare; et dr̄ in-
continenti ſemper fieri , cum ſemper dñs turbatur
ab uſu fructuario,uel ab hæredibus ſuis,qui ſunt in
69 actu turbandi. ¶ Præterea † illud , ꝙ fit in re mea à
me poſſeſſa,per ꝙ mea inquietatur poſſeſſio,poteſt
tolli mea auctorirate l.ſi in rem §. qui ad ianuam ff.
quod vi,aut clam,l.quemadmodum §.1.ff. ad legē
aquiliam ; ergo cum iſte turbet me in re mea à me
poſſeſſa,ut ſupra , potero illam turbationē mea au-
ctoritate repellere;& hoc putat verum Bart. in d.§.
interdictū in 2. col. ſed tñ magis mihi placet prima
opinio,qđ in caſu noſtro ipſis filiab.Hieronymi po-
tius detur actio perſonalis ex ꝯctu ſtipulationis , q̄
rei vendicatio,ſeu remediū aliud,de quo ſupra,qm̄
donatio facta fuit dictis filiab.abſentibus,ꝓ quibus
notarius,ut publica perſona ſtipulatus eſt,prout de
iure ſtipulari potuit,& illis acquirere ex ſtipulatio-
ne iuxta tex.cū ibi not.in l.2.ff.rē pupilli ſaluā fore ,
70 † & dicit Bal.in l.ſi quis emancipatū C.de donat. ꝙ
ſi notarius ēt in ꝯctu donationis recipiat ꝯctum,&
conſtitutionem precarij,ſeu de poſſidendo pro do
natario abſente,illi acquirit directum dñium, ergo
actione ex ſtipulatu potuerunt filiæ agere ꝯ hęredes
D.Gabriellis ad tradendum bona donata, & ad eo-
71 rum poſſeſſionem,& dñium transferendum:† nam
qñ mediante ſtipulatione perficitur donatio,agitur
ex ſtipulatione,& non rei vendicatione l. ſi quis ar-
gentum §.pen.C.de dona.& hr̄ per Bal. in d.l.ſi quis
emancipatum: qñ aūt uentum fuit ad traditionem
rei veram,uel quaſi,acquiritur dñium, & tunc dare
tur rei uendicatio ꝯ poſſeſſorem d.l. 1.C. de donat.
& hoc nullum in ſe dubium habet,prout hr̄ ēt in l.
donatio,iuncta glo.in verſi.actiones C.de donatio.
72 † Et hoc ius agendi ex ſtipulatione durat per tri-
ginta annos,ſicut quælibet actio perſonalis , l. ſicut
C.de præſcrip.xxx.annorum,ita declarat, & expreſ-
sè vult Bal.in l.illud in vlt.col.C.de ſacroſan. eccleſ.
¶ Hanc tñ concluſionē reddunt aliqualiter dubita-
bilem illa,q̄ ſ̄.relata fuerunt,ad probandum, ꝙ deſ
rei vendicatio in caſu nr̄o ꝑꝑ reſeruationem vſuſ-
fructus,& ꝑꝑ pactum conſtituti de poſſidendo,quę
inducunt traditionem quandā fictā , & ꝯñr tranſla-
tionem poſſeſſionis,& dominij,arg.l.quiſquis, & d.
l.ſi quis argētum.C.de dona.iunctis ijs,quæ hñr in l.
quod meo,& in l.interdum ff.de acq. poſ. & in l.tra-
ditionib.C.de pactis,& per ꝯñs vr̄, ꝙ in caſu noſtro
deberet dari rei vendicatio , ſeu aliud remedium,
ꝙ cauſatur ab ipſa poſſeſſione,& dño,vt ſ̄.planè di
73 ctum fuit:Sed animaduertendum eſt,† ꝙ in termi-
nis noſtris dici nō pōt tranſlata poſſeſſio,nec tranſ-
latum dominium in ipſas donatarias per pactum
conſtituti de poſſidendo , nec per reſeruationem
vſusfructus, quoniam ipſis filiabus Hieronymi fuit
donatum tantum de bonis immobilibus poſitis in
tali loco iuxta ſuos cōfines quod aſcendat ad ſum-
mam ducatorum centum pro qualibet, & ſic res

& bona donata erant incerta rõne loci, & quottæ,
quia non de dimidia,nec tertia, nec quotta certa il
lorũ bonorũ facta fuit donatio,nec oĩa bona poſita
in illo loco fuerũt donata, ſed donatum fuit tm̃ de
illis bonis, q̃tum caperent illæ ſummæ centũ duca-
torum,quo caſu dr̃ donata res incerta rõne loci, &
quottæ,ut in l.locus cum ibi not.ff.de acq.poſ. Quo
fit,ut ꝑ pactũ ꝯſtituti de poſſidendo,& ꝑ reſeruatio
nẽ vſusfructus,vel aliã traditionẽ verã,aut fictã non
dicaꝛ trãſlata,nec acquiſita aliqua poſſeſſio,nec do-
minium ipſius rei,qm̃ pars incerta rõne loci,&quot
tæ poſſideri non põt l.3.§.incertam,& ibi Bart. hoc
voluit,& ſequuntur docto.cõiter ibi,& in d.l.locus
74 ff.de acqu.poſ.Ex quo Soc.ibi infert, ꝙ † ſi filius in-
grederet bona paterna, ut poſſeſſionẽ ꝓ quotta le-
gitimæ acquireret,nulla ſibi acquireretur poſſeſſio,
q̃a legitima eſt quotta,hoc eſt tertia, ſeu quarta bo
norũ deducto ære alieno l.Papinianus cum ibi not.
in §.quarta ff.de inof.teſt. Igiꝛ ante deductionẽ æris
alieni quotta eſt incerta,& ſic illius poſſeſſio,& do-
minium non acquiriꝛ,vt ẽt voluit Aret.in d.§.incer
tã ꝑ not.per Bar.in l.4 C.quan.& quib.quar. pars lib.
75 10.& ꝑ Ang.in l.meminimus C.eo.tit.† & ſic poſſeſ
ſio partis incertæ,rõne loci,& quottæ non põt tranſ
ferri,nec alicui acquiri ex facto hominis, vt ſupra,
ſed ex legis diſpõne ſine facto hominis benè poſſet
transferri,& acquiri poſſeſſio. l. cum quidã §. ꝙ dr̃
ff.acq.hære.cum ibi not.& in l.antiqui ff. ſi pars hær.
pet.& ſicut partis incertæ rõne loci, & quottæ non
põt poſſeſſio transferri, ſeu acquiri ex facto homi-
76 nis,ita nec dñium: † Quod ita demonſtraꝛ, nã ſine
traditione non transfertur ab homine dñium l.tra-
ditionibus C.de pact.& portio incerta rõne loci,&
quottæ tradi non põt,ut in d.l.locus,& in d.§.incer
tã,& facit l.ſi in rẽ ff.de rei vend. ergo ab hoĩe, non
põt trãsferri dñium dictæ portionis incertæ, & hęc
rõ colligitur ex ijs,q̃ dicit Soc.in d.l.3.§. incertã, &
Aret.& alij,ex quib.clarè ꝯſtat, ꝙ in caſu nr̃o cõpe
tere non põt rei vendicatio, q̃a nõ fuit tranſlatum
dñium in ipſas donatarias:item quia rei vendicatio
non datur ad rẽ,ſeu partẽ in certã rõne loci,& quot
tæ,ut in d.l.ſi in rẽ ff.de rei vend.Apparet ẽt ex ijs,ꝙ
non cõpetunt alia remedia,de quib.ſupra, ſed ſolũ
actio perſonalis ex ꝯ̃ctu ſtipulationis.¶Nec obſtant
ſupra adducta,quia procederent,qñ iam vel acquiſi
tum fuiſſet dñium,uel poſſeſſio facto hoĩs,&portio
non eſſet incerta rõne loci,& quottæ, ſed certa om
ni reſpectu,uel ſaltẽ altero modo,vcȝ uel rõne loci,
vel rõne quottæ,qm̃ tunc q̃uis aliquo caſu ex tradi-
tione nõ poſſet acquiri,ſeu transferri poſſeſſio,poſ-
ſet tñ acquiri,&transferri dñium, & ita procedant
ea,q̃ uoluit Bar. in d.l.interdum in fin.ff.de acq.poſſ.
Et hæc ſufficiant quoad iſtud tertium dubiũ.¶ Vlti
mo dubitatur,an per diuiſionem bonorum factã in
ter ipſos D.Gabrielẽ,& Hieronymum,& Bernardi-
num cum renunciationib. & clauſulis, de quib. in-
ſtr̃o diuiſionis,& de quib.facta fuit mentio ſupra in
primo dubio,cum in hac diuiſione fuerint ẽt diui
ſa bona emphyteotica eccleſiaſtica proportionabi-
liter ꝯducta à Franciſco eorum patre,& auo pro ſe,
filijs,& nepotib.maſculis, & deſcendentib. maſcu-
lis,ꝓ fœminis,inter ipſos diuidentes dicatur remiſ-
ſum ius emphyteuticũ,ſicut ſ̃. concluſum fuit de fi
deicõmiſſo;ita ꝙ eueniente caſu, quo dictus Hie-
ronymus decederet ſine filijs maſculis,ipſe Bernar-
dinus nõ deberet admitti ad portionẽ Hieronymi,
77 ſed eccleſia deberet illud capere. † Hæc q̃ŏ ſatis tri
ta,& plurib.in locis examinata,& p̃cipuè per Bar.&
doct.in d.l.qui Romæ §.duo fratres in 10.q.ubi in ef
fectu Bar.& ferè oẽs concludunt,ꝙ hmõi renuncia
tio,& pactũ dicatur ꝑſonale, & non reale, adeò ꝙ
eueniẽte caſu, quo alter decederet ſine filijs maſcu
lis,portio illius non reuertatur ad eccleſiam,ſed ad
fratrem,& ad eum,qui ex ui ꝯceſſionis,& inueſtitu-
re uocaretur,ut eſt in caſu noſtro,ad Bernardinum:
dicitq; ibi Alexan.ꝙ iſta eſt cõis opinio, q̃ infiniti,
quos allegat,ſecuti fuerunt in lecturis,& in cõſilijs,
& ẽt gl.in c.1. in titulo imperator Lotharius,& ibi
Bal.& ita bis ꝯſuluit Federi.de Senis in conſ.228. in-
cip.factum tale &c.& in conſ.77.incip.factum ſic ſe
habet,quidã Abbas:ita ẽt conſuluit Bar.in conſ.ſuo
incipien.ex themate p̃dicto tria dubia,ad fin. & ita
ſequitur Rom.in l.vnica in 12.q.C.qñ nõ petentium
partes,quia dicta renunciatio dẽt intelligi rebus ſic
ſtantibus,non aũt noua cã ſuperueniẽte, prout hic
ſuper uenit,arg.l.ꝙ ſeruus cum gl.fi.ff.de condic.ob
cauſam;idem uoluit Bart.in l.& ideò ff. de condic.
furtiua,& plenè Alex.in conſi.15.in fin.& plenius in
cõſi.21.in 5.vol.nam in dubio talis renunciatio, uel
pactum cenſetur perſonale, & non reale, ut eſt de
mente gl.in d.c.j.in fi.in tit.imperator Lotharius,&
ita ſequitur Alex.in d.§.duo fratres, & in dictis con
ſilijs:unde cum hæc ſit cõis opinio,ab illa nullo mõ
in conſulendo, & iudicando eſt recendum; ut hr̃
per canoniſtas in c.1. & in c. ne innitaris de conſtit.
¶Sed p̃miſſis non obſtantibus,prout rectè intuenti
non obſtant in caſu noſtro, ꝯ̃rium concludendum
eſt,ꝙ dicatur remiſſum ius emphyteuticũ inter ip-
ſos diuidentes,& ꝯñr renunciatio, ſeu tale pactum
dicatur reale,& non ꝑſonale: & ad propoſitum fa-
ciunt illa,q̃ pro iſta parte adducit Pau. de Caſt.in d.
§.duo fratres,qui cõcludit, ꝙ ex natura rei emphy-
teuticæ ꝑꝑ talem diuiſionẽ factam cum renuncia-
tionibus, & clauſulis multum p̃gnantibus, ut infra
dicetur,portio illius,qui deceſſit ſine filijs maſculis
reuertatur ad eccleſiam,poſtq̃ ipſe ſuperuiuens per
diuiſionẽ, & uerba in ea appoſita illam à ſe abdica-
uit,non rõne pacti,ut ex eo acquiſita dicatur actio,
ſeu exceptio eccleſiæ,quia ſua non intererat alteri,
hoc eſt eccleſię acquiri l.ſtipulatio iſta §.alteri ff.de
uerb.obliga.& arg.eorum,q̃ uoluit Alex. poſt alios
in l.qui Romæ §.Flauius ff.de uerb.obl.poſt Bar.cir
ca fin.ſed rõne abdicationis factæ à ſe ꝑ renunciatio
nẽ factam,& ꝑ uerba multum p̃gnantia,& pinguia,
ꝙ ita probatur in ſimili:nã ſi tu haberes vſumfructũ
in fundo Titij, & ipſum vſumfructum mihi remit-
teres,& renunciares,q̃uis non interſit tua,mihi,vel
dño illum acquiri,tñ ex quo illum ꝑ renunciationẽ
abdicas à te,ille vſusfructus dr̃ finiri, & ſui natura
ad dñm reuertitur,& conſolidatur cum ꝓprietate,
ut in §.finitur inſt.de vſufr.& ꝓbaꝛ hoc,ſi benè inſpi
ciatur in c.1.de eo,qui fin.facit agn.de feu.pater.ubi
ſi fiat renunciatio,illa oĩno prodeſt alteri agnato,li
cet abſenti. Præterea p̃dicta cõis concluſio Bart.&
aliorũ ꝓcedit,ut expreſsè uoluit D.Alex.in d.§.duo
fratres in pe.col.in uerſ.niſi illa renunciatio, qñ re-
nunciatio,ſeu pactũ eſſet perſonale,prout in dubio
p̃ſumitur eſſe,ut quia eſſet facta, ſeu factum ꝓ ipſo
recipiente,& hæredibus,& deſcendentib. ipſius re-
cipientis renuntiationem:ſecus ſi eſſet reale, ſeu in
rem,ut qñ eſſet facta renunciatio, ſeu pactũ non ſo-
lũ pro ſe,& hæredib.& deſcendentibus,ſed ẽt ꝓ oĩ-
bus,& quibuſcunq; ſucceſſorib.& pro oĩbus haben
tib. cãm ab ipſo recipiente renuntiationẽ,& pactũ;
q̃a tunc per talẽ renunciationẽ cenſereꝛ remiſſum
ius emphyt.& portio deficiens reuerteretur ad ec-
cleſiã nõ rõne pacti,ſed rõne abdicationis à ſe factę
ut dicebat Pau.Caſt.cuius dictũ,&opinio põt ĩ hoc
caſu ſaluari,& defendi.Vel põt dici, ꝙ ex quo ꝑ re-
nunciationẽ factã, & per uerba p̃gnantia inter ip-

ſos

ſos diuidentes,& eorũ hæredes dr̃ remiſſum ius em phyteuticum, & ɔñr per talẽ renunciationẽ, & pa- ctum deſinunt extare maſculi,quib. ex forma inue- ſtituræ erat acquirendũ,ius iſtud deuoluiť ad fœmi nas extantes,ex quo non extant maſculi, ſeu nepo- tes,quib.poſſit acquiri,cũ ipſi fuerint excluſi ex di- uiſione,& renũciatione, ſeu pacto facto inter ipſos diuidentes,q̃a illa renunciatio,ſeu pactũ fuit reale, ſeu in rẽ,nõ aũt perſonale: Sed in caſu nr̃o diuiſio, renunciatio,& pactũ,per ꝙ facta fuit remiſſio, non fuerunt facta ſimpliciter pro ſe,& hæredibus, & de- ſcendentibus, ſed ẽt pro quibuſcunq; ſucceſſorib. & habentib.cãm ab eis,ut conſtat ex inſtr̃o diuiſio- nis,& plenè dixi ſupra circa primũ dubium;ergo ta le pactum dr̃ eſſe reale,& p̃iudicat diuidentib. quo ad ius emphyteuticũ,& ɔñr dici põt, ꝙ filiæ fœmi- næ admittanť,& admitti poſſint ad partẽ Hierony- mi ex natura inueſtituræ: Cautius tñ agendo cõſu- lo,ꝙ ab eccleſia petať renouatio , & inueſtitura ab ipſo Hieronymo pro ſe,& filiab. ſuis. ¶ Præterea & tertio p̃dicta concluſio cõis,de qua ſupra,limitatur non habere locũ,qñ verba renunciationis,ſeu pacti eſſent multũ p̃gnantia, & ſe extenderent tacitè , & expreſsè ad oĩa,& quæcunq; iura,q̃ in futurũ ẽt ac- quiri poſſent,& ſic haberent expreſſum tractum de futuro, ſicut volunt doct. loquentes de remiſſione fideicõmiſſi de futuro ꝑ ea,q̃ uoluit Bar.in d.§.duo fratres in 8.q.& ꝑ ea,q̃ vltra,& poſt alios docto.dixi latiſſimè ſup.circa primũ dubiũ,in quo determina ui fideicõmiſſum de futuro fuiſſe remiſſum,qñ ver ba renunciationis habẽt expreſſam relationem ad iura ẽt acquirenda de futuro:& hoc eſt expreſsè de mente D.Alex.in d.§.duo fratres in 10.q.in fi.verb. qui in ꝑprijs terminis noſtris ſic limitat p̃dictã con cluſionẽ cõem,dicit.n.intelligo tñ iſtã deciſionem Bar.& cõem,niſi eſſent ultra illa uerba, remiſerunt ſibi inuicẽ omne ius,ꝙ habebant,uel ſperabãt habe- re,&c.ẽt adiecta alia uerba p̃gnantia,de quibus per Bar.in d.§.duo fratres in 8.q.qm̃ tunc debet cenſeri remiſſum ius emphyteuticũ inter diuidentes bona emphyteutica,ſm̃ ꝙ declarat Bar.in d.8.q.diſtinguẽ do,ut ibi per eũ,& dixi ſupra: Ex quib.infertur, ꝙ ſi eſſent expreſſa talia uerba,& ita p̃gnantia, per q̃ in- diſtinctè diceretť eſſe remiſſum ius fideicõmiſſi de futuro, cenſereť ẽt remiſſum ius emphyteuticũ ac- quirendum de futuro ex natura inueſtituræ, ut ſic id ꝙ dr̃ de remiſſione fideicõmiſſi de fururo , ha- beat locũ ẽt quoad remittendũ ius emphyteuticũ de futuro,ita expreſsè uoluit Alex.in fine dictæ 10. q.Sed in caſu noſtro in inſtr̃o diuiſionis fuerunt ex- preſſa uerba tàm p̃gnantia , & habentia expreſſum tractum de futuro,per quæ indiſtinctè , & ſimplici- ter dr̃ remiſſum fideicommiſſum de futuro,& con ditionale,ut plenè probatũ fuit in primo dubio, ꝙ aliter non repeto,ergo eodẽ modo dicendũ eſt , ꝙ ius emphyteoticũ dicatur ſimpliciter,&indiſtinctè inter ipſos diuidentes remiſſum,& illi renunciatũ, ut eſt de mente Alex.ibi, q̃ in hoc parificat fideicõ miſſum,& ius emphyteuticũ: Et ex his patet rñſum oĩbus,quæ in ɔ̃rium adduci poſſent,ueluti etiã col- ligitur ex latè deductis ſupra circa reſponſionem eorum , quæ in contrarium ibi adducebantur: Et hæc uera arbitror eſſe . Laus Deo.

SVMMARIVM.

Fideicommiſſum,quod non eſt reciprocum inter diuidentes,non cenſetur ex diuiſione bonorum remiſsum, etiam ſi diuiſio per uerba prægnantia facta eſset:Secus ſi eſſet reciprocum,& in diuiſione adeſſent clauſulæ prægnantes nu.3.

Diſpoſitio reſpiciens plura determinabilia omnia pariformiter & non difformiter determinat, quod declaratur nu. 4.

5 *Diſpoſitio vna,& eadem plures perſonas in ea comprehenſas quandoque ratione vnionis diuerſimodè determinat.*

6 *Diuiſio facta etiam per verba multum prægnantia an inducat fideicommiſſi remiſſionem ſolum ſequuta alienatione,an verò etiam illa non ſequuta.*

7 *Fideicommiſsum conditionale an,& quando ex diuiſione cenſeatur remiſſum,in qua partes remiſerunt inter ſe omne ius, quod habent,uel habere ſperant, ſeu poſsunt in dictis bonis.*

8 *Fideicommiſſum remitti dicitur in diuiſione inter habentes notitiam de fideicommiſso per uerba generalia prægnantia, & habentia expreſsè tractum de futuro , etiam abſq; expreſsa mentione facta de fideicommiſſo.*

9 *Fideicommiſſi remiſſio expreſsè,& tacitè fieri poteſt,& quomodo utroque modo.*

10 *Fideicommiſſum reciprocum ex diuiſione remittitur inter ſciẽtes,ẽt ſi diuidentes in impari ætate ſint,Secus ſi non eſset reciprocum,& quomodo minor ætas in hoc caſu conſideretur.*

EPITOME conſilij habetur in proximo præcedenti conſilio.

CONSILIVM CXXXI.

POST p̃cedens conſilium editũ in cã illorum de Guidalottis,exhibitę mihi fuerunt nonnullæ dubitationes , & quidẽ nõ leues, ex quib. minimè vñr de iure ſubſiſtere aliqua fundamenta,& ſanè potiora facta ad fauorẽ D. Hieronymi ſuper remiſſione fideicõmiſſi . Et q̃uis prima facie cõſiderationes illæ videanť multũ ſtringere ad fauorẽ Bernardini,& quaſi deſtruere oĩa p̃dicta in cõſilio,tñ illis non obſtantib.intrepidè pertranſeo cũ eadẽ concluſione, q̃ in p̃cedenti cõſilio poſui,& firmaui,qm̃, ut ait Philoſophus, uero oĩa conſonant,falſo aũt diſſonant:in primis.n.opponiť, ꝙ Bar.in l.qui Romæ §.duo fratres in fi.2.q.de uerb. obl.ponit aliquos caſus indubitabiles , in quib. per diuiſionẽ factã inter fratres non cenſetur remiſſum fideic.inter eos factum,inter quos ibi tertius &c. re
1 fert caſum,† qñ fideic.non erat reciprocum, q̃a nõ erat inuicẽ factũ , ut q̃a maior frater grauatus erat reſtituere minori,& non è ɔ̃, uel maſculus mulieri, & non è ɔ̃,tunc.n. non eſt veriſimile fideic.fuiſſe remiſſum ab uno per diuiſionẽ bonorũ,cum alius ex tali diuiſione remiſſionẽ non cõſequereť,arg.l.ſemper in ſtipulationib.cũ ibi not.ff.de reg.iur.& cum Bar.ibi in d.2. q. ſimpliciter loquatur de diuiſione, uoluit intelligere ẽt, qñ illa fuiſſet facta qũocunq; per uerba p̃gnantia:Sed in caſu nr̃o fideic.non fuit reciprocum inter ipſos fratres diuidẽtes,quia Hieronymus non erat de cõprehenſis ſub fideicõmiſſo actiuè,nec paſſiuè,ergo ꝑ diuiſionem factã non dẽt cenſeri fideic.remiſſum , cum reſpectu Hieronymi non poſſit dici remiſſum:& ideò cũ diuiſio, & clauſulæ in ea adiectæ pariter,& ſimul reſpiciant oẽs ipſos diuidẽtes,ut patet ex inſtr̃o diuiſionis, maximè in illa parte ibi ad habendũ,tenendũ, & poſſidendũ &c.debent ita intelligi, ut pariter oĩbus conueniãt, & adapteňť,non aũt difformiter,& diuerſimodè,& ɔñr,ꝙ per illas non dicatur remiſſum fideic. ex quo reſpectu oĩum diuidentiũ,ad quõs diuiſio, & clauſulæ illæ referuntur,non põt dici fideicom. eſſe remiſſum;nã una, & eadem res non põt diuerſo iure
2 cenſeri l.eum,qui ædes ff.vſucapio.tum quia † una, & eadem diſpõ,ſeu clauſula reſpiciens plura determinabilia illa oĩa pariformiter determinare debet, non aũt aliqua pariformiter,& aliqua difformiter l. nã hoc iure §.1.l.Lucius ff.de vulg.& pup.l. in teſtõ C.de teſt.mil.l.2.q̃uis C.de impu.& al.ſubſt.l. ſi legatarius §.cũ ita,&vbiq; ꝑ Bar.& doc.ff.de leg.3.Vnde ſi pater inſtituerit hr̃des ſibi tres filios, duos impu-